

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 1 1979

INFORMATION

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

ISSN 0346-3540

Vad skall svensken tro om UFO? Av folkvalda riksdagsledamöter får han ingen hjälp. De är för hårt bundna av partipolitiska program och utlåtanden från s.k. experter – i Sverige företrädna av en meteorolog på FOA, som säger sig varken ha tid eller intresse för UFO-frågan.

Efter tre års stiltje går UFO-Sverige i närkamp med institutionen FOA, representerad av fil. lic. Sture Wickerts. Kanske kan det bli ett steg i rätt riktning för svensk UFO-forskning? Se artikel på sidan 4 av Thorvald Berthelsen!

Grafisk bild: Karl-Olov Pettersson

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomenen. Organ för Riksorganisationen UFO-Sverige. Utkommer med 6 nr/år.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Thorvald Berthelsen – Bevakning av utländska publikationer, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Jan-Ove Sundberg, Carl-Anton Mattson, Tommy Gustavsson, Florent Sickenga, Christina Thornesköld.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-information:

Box 16, 596 01 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0. UFO-Information 60 kronor helår.

Innehållsförteckning:

Tid och avstånd är oväsentligheter vid astral förflyttning	3
FOA ger medvetet en felaktig bild av UFO-frågan!	4
Mystiska svarta hål, märkliga rymdobjekt som förbryllar vetenskapen	9
Är svarta hål portar till andra universa?	11
Nytt från Bermuda-triangeln	12
NASA spetsar örnen igen	15
"Pojkar på spark" lyfte och försvann	16
Insändare	17
Hänt se'n sist	18
Tefatspatent	22
Program 1979 års riksstämma	22
Svensk flygvapenofficer såg hel formation av UFOs	24

NY STILLFILM

för information och undervisning

Centralgruppens stillfilm har reviderats under januari och föreligger nu i en tredje och förbättrad upplaga i 9 identiska s.k. informationspaket.

Den består av 77 diabilder och är synnerligen enkel att handskas med och kan visas med valfri diabilprojektör. Ljudet är inspelat i stereo och finns på såväl C60-kassett, som spole för rullbandspelare.

Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan och kan rekommenderas åt t.ex. föreningar och skolor.

Det är enkelt att hyra stillfilmen. Kostnaden är 25 kronor + porto. För vidare information tag i god tid kontakt med:

KÖPING'S UFO-FÖRENING

Box 151, 731 01 KÖPING

Telefon 0221/310 25 (kontorstid)

UFO-Sveriges stödfond pg 23 90 52-4

UFO-Sverige har en särskild fond för bidragsgivning. Fonden förvaltas av en från organisationen fristående person. Medel ur fonden ställs på begäran av centralgruppen eller riksstämman till förfogande, under förutsättning att behovet klart preciseras. Fonden skall i första hand anlitas för att täcka kostnader i samband med medlemstidning och administration, samt i övrigt för att bidra till finansieringen av samtliga sådana åtaganden, som UFO-Sverige stadseenligt skall verka för. Bidragsgivare äger rätt till full insyn och kan på detta sätt utöva medkontroll över medlens användning. Revisorer granskar fondens förvaltning. Skriftlig årsrapport görs tillgänglig för samtliga aktiva och intresserade.

OBS!

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan.-31 dec.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 16, 596 01 Skänninge.

UFO-information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift – redigering, planering, tryckning m.m. – sker ideellt och oavlönat.

För artiklarna svarar författarna.

UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

Artiklar och övrigt material från denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansv. utgivare.

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglningen av den nya adressplåten.

Tid och avstånd är oväsentligheter vid astral förflyttning

En bland tekniker och andra förståsigpåare vanlig reaktion när det gäller UFO gäller ljushastigheten och avstånden. Personligen tror jag, att man i dag i vetenskapliga kretsar har förstått att vi på den här planeten inte är unika i universum utan att det finns civilisationer lite varstans i världsrymden. Men att sedan få dessa herrar att inse, att vi har haft och fortfarande har besök från främmande världar ja, det är svårare. Då hänvisar man till relativitetsteorin och farbror Einstein. Man menar, att fortare än ljuset kan man inte färdas.

För inte så länge sedan svarade von Friesen på frågan huruvida det kunde förekomma UFO - alltså främmande besökare här på jorden - att detta var rent nonsens. Det skulle intressera mig mycket att veta på vilka grunder han påstår detta. Har han ens rest runt vårt land och undersökt platser som besökts av dessa UFOs, har han intervjuvat dessa vittnen till UFO-händelser och i så fall hur många? Vet inte von Friesen att man funnit belägg för partiklar som endast kan existera vid hastigheter som ligger högre än ljusets (300.000 km per sek.)? Är det för mycket begärt av dessa våra "högtstående" vetenskapare, att de skall kunna tänka sig att hela världar ja kanske universum just består av materia som endast kan finnas till i hastigheter över ljushastigheten? Om så är fallet, vilket mycket pekar på, varför skulle i så fall inte dessa världars besökare kunna befinna sig här och nu? Det skulle ju endast erfordras en teknik som omvandlade deras frekvens till vår.

Låt mig här ta en parallell från vår värld. Von Friesen och många andra förståsigpåare har säkert inte prövat denna möjlighet, men jag hoppas att ni inte protesterar mot dess existens.

Det är faktiskt möjligt att med några månaders intensiv träning dela sin kropp i två exakt lika halvor, en fysisk och en psykisk. Man talar om människans **astralkropp**. Med denna psykiska kropp (astralkropp) kan man göra resor till alla platser man kan tänka sig, och detta med tankens hastighet d.v.s. fortare än ljuset.

För att bevisa för sig själv att man verkligen varit på den aktuella platsen kan man t.ex. ringa och kontrollera att det ser ut där som i ens upplevelse, detta givetvis endast om man håller sig till vår planet.

Att tanken verkligen når sitt mål, borde väl vid det här laget vara ett välkänt faktum. Omvandlar man då sin astralkropp till samma konsistens eller är den normalt på denna frekvens? Det senare är mera troligt. Då är problemet tid/avstånd ovidkommande saker.

Vi ser alltså att även vi har möjlighet att besöka avlägsna världar, så avlägsna att endast tanken sätter den yttersta gränsen. Och detta är inga sagor!

Alla som går in för hård och målmedveten träning har möjlighet att utföra detta och själva kontrollera att det fungerar. Om vi kan förvandla oss till en högre frekvens, låt vara att vi ännu ej lyckats ta med vår fysiska kropp, ja, då borde det också vara möjligt för dem som är fysiska på det plan som vi kan besöka i vår astralkropp att sänka sin frekvens, så att den tonar in i vår fysiska värld. I så fall är UFO en förklarlig företeelse, och det skulle också förklara mycket av det för oss så egendomliga beteende de uppvisar. Vi skulle tvingas uppträda lika besynnerligt i deras värld när vi besöker dem astralt.

En annan tänkbar möjlighet är att olika världar lever parallellt, t.ex. här på jorden, men att de lever åtskilda genom att existera på olika frekvensplan. Vi har kol som grundämne och tillhör därför ett visst bestämt frekvensskal, andra kan ha kisel som grundämne och lever på detta bestämda frekvensskal.

Vi skulle alltså inte kunna uppfatta varandras världar utan passera rakt igenom varandra. Trots detta skulle vi inte förstå eller förnimma detta, men med viss ansträngning liknande den jag tidigare nämnt skulle det vara möjligt att tränga in i andra världar, även om det inte går särskilt bra att agera på det plan man besöker. Till detta fordras kanske ett helt livs träning. Man kan i första skedet endast se, höra och känsломässigt uppfatta vad som finns att uppfatta.

Andra möjligheter, som är svårare att kontrollera, är om civilisationer från andra planeter som existerar på samma frekvensplan som vi eller ungefär detsamma besöker oss. Om så är fallet måste de ha förflyttat sig hit på två olika sätt. Det första är då, att de behärskar samma konst som nämnts tidigare, men också att de förstått att omvandla all materia till detta astralplan samt vidare att de kan återföra densamma jämte sig själva till det ursprungliga frekvensplanet vid framkomsten till målet. I annat fall skulle vi inte se eller uppfatta deras närhet och inte heller deras farkoster.

Den andra möjligheten är, att dessa besökare har rest under årtusenden i stora farkoster som de gömmer t.ex. i vattnet under isen vid polerna, nedgräva på otillgängliga platser eller i bana högt över jorden. Farkosterna måste då vara av en konstruktion som tillåter dess innevanare att leva och ev. dö ombord samtidigt som de måste vara självförsörjande i alla avseenden. Kanske är det rent av så, att vissa civilisationer på grund av någon allomfattande katastrof på deras hemplanet tvingats emigrera och då valt att bygga stora konstgjorda "fartyg", som ständigt är på resa genom universum samtidigt som de med mindre farkoster ibland landar på någon planet.

Jonzon

FOA ger medvetet en felaktig bild av UFO-frågan

THORVALD BERTHELSEN

Fil.lic. Sture Wickerts är den ende som uttalar sig officiellt i UFO-frågan här i Sverige. Hans befattning, som "UFO-expert", vid FOA (Försvarets Forskningsanstalt) synes syfta till, att sopa hela UFO-problemet under mattan, att lugna press och allmänhet, och att ge en skev bild av UFO-frågan genom att förtiga fakta.

Liksom sin företrädare, dr. Tage Eriksson, är han meteorolog. Sture Wickerts har tidigare figurerat inom AGARD, ett organ inom NATO (Atlantpakten), som sysslar med avancerat flyg och rymdforskning. Bl.a. medverkade han år 1973, inom AGARD, med ett arbete som handlade om radiovågors utbredning över 60 MHz och uppåt.

Den 1 november 1978 framträdde Sture Wickerts inför Fysikaliska klubben på ASEA i Västerås. Några av UFO-Sveriges medarbetare var inbjudna som åhörare. Större delen av föredraget handlade om de störningar som drabbar radaranläggningar, men eftersom vi inte har några UFO-radarfall i Sverige (med undantag för ett fall vid Karlstads flygplats för många år sedan, och Gotlandsfallet 1978), har en hel del av det tekniska resonemanget utelämnats i detta sammandrag.

Vidare visades en rad meteorologiska företeelser t.ex. halofenomen, moln, höghöjdsmoln m.m. Även kometer, ryska raketuppskjutningar (f.ö. uppklarade av UFO-Sveriges rapportcentral åt FOA), bariummoln från Esrange, reklamflygplan etc., som av fantasifulla människor uppfattas som "flygande tefat" - underförstått, att alla UFO-rapporter härrör från dessa förklaringar!

Sture Wickerts: (Helt oredigerad direktutskrift av anförandet)

- Det är premiär för mig, att prata i det här ämnet. Jag har blivit påtvingad att hålla i UFO-rapporteringen inom Sverige och det är FOA som är ansvarig för att ta emot sådana här rapporter, och jag har fått ärva den här uppgiften från en kollega, som gick i pension för två år sedan (Tage Eriksson).

Jag skall göra er besvikna med en gång, för jag kommer inte att prata om tefat, för jag har aldrig sett något, och inte heller sett några bevis för att det finns några tefat. Jag kommer att uppehålla mig vid tänkbara förklaringar, vad som kan uppfattas som tefat om man inte är förtrogen med fysik. Om man är obildad på det området kan man uppfatta refraktionsfenomen och andra fenomen som konstiga ljusfenomen. Men i regel finns det en förklaring och jag skall belysa sådana problem, som jag har stött på, där man har en förklaring till vad som har skett.

Jag tänkte visa bilder och jag har ganska många. Först tänkte jag diskutera förutsättningarna för att någon annan planet skulle kunna ha intelligenta

varelser, som kan bygga en maskin och flyga omkring i vårt solsystem och komma hit till Jorden. Man får utgå ifrån att en sådan civilisation skall ha individer, som har förmågan att minnas och ta emot information och sedan bearbeta informationen och vidarebefordra den.

För att få en sådan individ behöver man en ganska komplicerad uppbyggd varelse av organiska och kemiska föreningar med komplicerade molekylnstrukturer. Här på Jorden vet vi att det framförallt är kol, som har förmågan att bilda dessa komplexa molekyler, atomkedjor, som behövs för att bygga upp intelligenta varelser, eller levande varelser över huvud taget.

Andra kemiska ämnen, som har denna förmåga att bygga långa atomkedjor är kisel, men kisel ingår inte i någon högt stående varelse här på Jorden, utan det är framförallt kol som ligger till grund för att bygga upp varelser.

Då frågar man sig om det finns någon annan planet som kan ha ämnen, som inte vi känner till. Med hjälp av fjärranalys, dvs. med hjälp av radiovågor, kan man mäta vilka ämnen som finns ute i rymden. Man har nu förmåga att tränga ut två miljarder ljusår, och inom den sfär man kan mäta, har man inte kunnat konstatera några andra ämnen än dem vi känner till.

Vi kan också konstatera att för en planet skall ha utvecklat liv, kan planeten inte ha vilken dimension som helst, utan den kan vara någonstans mellan 0,7 till 1,5 gånger solmassan. Det hänger ihop med förmågan att ha en atmosfär omkring sig.

Publikfråga: "Har du inte skrivit fel? Skall det inte vara jordmassan?"

Solmassan har jag skrivit, och det är rätt!

(Därefter skedde en kort diskussion mellan herr Wickerts och flera åhörare, som utmynnade i att påståendet var uppenbart fel).

Då tackar jag för det. Jag går inte i polemik, eftersom jag sa från början, att det inte är mina egna siffror. Men OK, återstoden kommer från samma källa så det fortsatta resonemanget faller inte med detta, som ni nu har sagt. (Herr Wickerts fortsatte sedan, med hjälp av diabolbilder, presentationen av förutsättningarna för liv i Vintergatan där slutredovisningen var, att det skulle bli ca 700 ljusår mellan de planeter som kunde ha en civilisation).

Vi var på semester - jag tror det var förra året

- Försvarsstabens hade hand om rapporteringen av UFO från maj 1946, dvs. ett år innan det blev populärt med vad som kallas för flygande tefat, och fram till 1965 höll man på med denna insamling av UFO-rapporter från allmänheten. Under denna tid hade man fått in 1.900 rapporter.

1965 sade man sig, att man inte kunde sätta av så mycket folk. Det var en ganska stor stab, men jag kan inte säga exakt hur många, men det var åtskilliga människor, som vid Försvarsstaben hade den här uppgiften från 1946 till 1965, att bearbeta UFO-rapporter.

Man hade i början av den här perioden en viss nytta av informationen, därför att då var inte vårt luftbevakningssystem, med radar, utbyggt i den omfattning som det är idag. Man fick genom dessa rapporter bl.a. fram uppgifter om främmande överflygningar, som man eljest inte hade fått.

Vid den bearbetning som då gjordes under den här perioden, så fick man fram, att ungefär 50 % av observationerna var meteoriter eller meteorer, eller andra astronomiska företeelser. 45 % av rapporterna berodde på flygplan, ballonger, svetsloppor och andra aktiviteter.

Det var alltså 5 % som man inte kunde förklara. - Jag vet inte hur Försvarsstabens rapporter såg ut, men under de två år jag samlat in är det ungefär samma fördelning. Även min företrädare hade samma fördelning, att det är ungefär 5 %, som inte går att förklara.

Tittar man på dessa så kan det t.ex. vara en rapport som säger: "Ja, vi var på semester, jag tror det var förra året, det kanske var i augusti, och då såg vi någonting". En sådan rapport går inte att bearbeta i efterhand när man inte vet exakt när det var.

Likadant kan det vara i en annan rapport: "Vi var ute och åkte på havet, vet inte om det var i Ålands skärgård, eller om det var längre söderut, och då såg vi någonting". Den typen av rapporter går inte heller att bearbeta.

Vi kan ta reda på om det är ett flygplan kanske, eller om det är en satellit, eventuellt. Vi har ju tidpunkter för vissa satelliter som passerar. En sådan rapport går inte att bearbeta när man inte får exakt plats och tid. Sedan är det andra problem, som att uppgifter kan vara ofullständiga, som gör att det inte går att bearbeta. Sedan kan man inte utesluta, att vissa människor kanske har livlig fantasi eller som är sjuka, som rapporterar. Några av dem kommer igen väldigt ofta, som är definitivt sjuka.

Temperaturinversioner

- Nu skall jag komma med lite fysikaliska förklaringar om vad som kan ligga bakom detta som uppfattas som flygande tefat, och då kommer jag först till refraktion.

Luften har ett brytningsindex lika bra som alla andra ämnen. Detta brytningsindex är inte konstant utan det varierar. Inom optiska området är det framförallt temperaturen som gör att luftens brytningsindex varierar, och temperaturen varierar med höjden t.ex. (diabilder).

Vid en fördelning med konstant brytningsindex finns inga förutsättningar för att strålen skall brytas. Strålen, som går ut från en sändare, eller från ett öga, kommer att fortplanta sig rätt genom atmosfären. Avtar däremot luftens brytningsindex med höjd, så kommer strålen att kröka sig.

Jag kan ta ett exempel från en rapport, som jag fick i våras från Göteborgs södra skärgård. Det var ett äldre par som hade sett några röda ljus som for omkring på himlen. De ringde till polisen, som kom ut nästa dag, och de röda ljusen flög omkring på himlen den dagen också. Även tredje dagen då en representant från flygvapnet blev inkallad och åkte ut. Han hade en förklaring som är väldigt trolig: vad de såg var bakljusen på bilar som gick på Långedragsvägen. Genom att vi hade en fördelning av temperaturer, så att vi hade en kall vattenyta och en varm luftmassa ovanför, fick man alltså en temperaturändring med höjden, som inte är den normala. Det kallas inversion, och det fick strålarna att kröka på det här sättet. Strålen, som ögat skickade ut kom att gå ned på Långedragsvägen, på marken.

Radaränglar orsakade överraskningsmomentet vid Pearl Harbour

Likadant gör en radarstation. Det är inte ovanligt att folk som sitter på en radarstation, med vars hjälp man kan mäta höjden t.ex. till ett flygplan, kan mäta in ör och fartyg på 10.000 meters höjd.

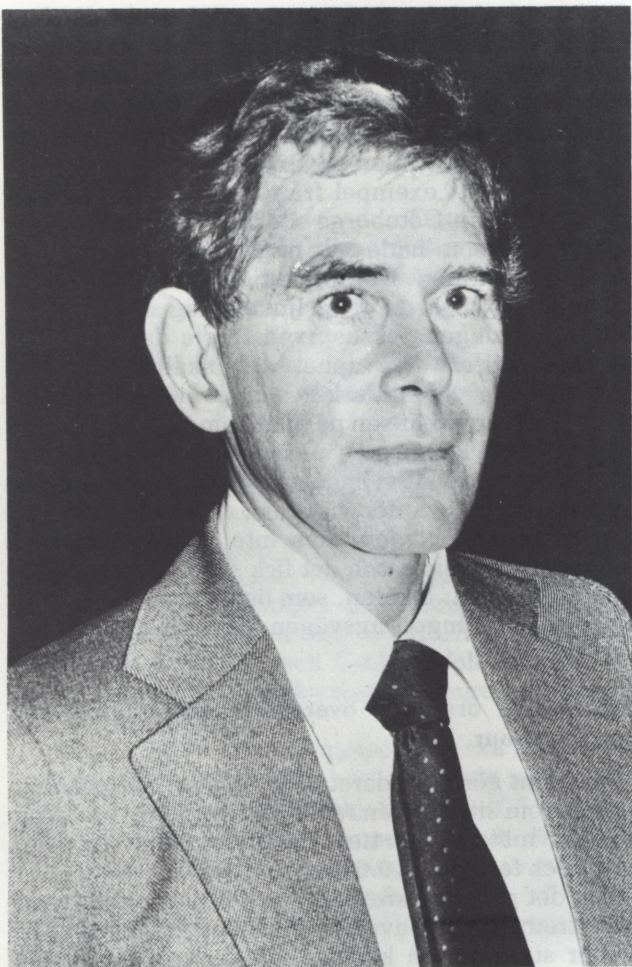
När det gäller mikrovågor (enl. visat diagram med ett extremt kraftigt avtagande på spridningsvinkeln) kröker strålarna så kraftigt, att de kröker mer än jordytan. Mikrovågor kan reflekteras och det innebär, att man kan se långt bortom horisonten, med en radarstation.

Det här kan förklara s.k. "radaränglar", men det finns avancerade radarobservatörer som tror på UFO också, och de kan då rapportera in UFO på radar. Det kan då vara t.ex. en båt som ligger långt bortom horisonten.

För dem som känner till hur en radar fungerar så är det ju så, att den sänder ut pulser. Man läser gångtiden på den här pulsen, som går fram och tillbaka. Sedan, när den pulsen gått fram och tillbaka, sänder man ut en ny puls. Då kan det vara så, att när efterföljande puls går ut, kan svar komma från föregående puls. Dvs. man har eko från andra svepet, för att tala fackspråk, eller tredje svepet. Det är inte ovanligt, att vi kan se rörliga föremål, tåg, bilar, på andra sidan Östersjön. Det kan alltså te sig som ett eko, som rör sig. Är man inte helt informerad om hur radarstationer kan påverkas av atmosfäriska förhållanden så kan man då tro, att det är någonting som inte förekommer, och då är det alltså ett tefat.

THORVALD BERTHESEN

Sture Wickerts på FOA försöker också framställa Riksorganisationen UFO-Sverige som en samling blåöga fantasier!

Jag kan nämna, att när radar var relativt ny i krigsmaskineriet under andra världskriget så kom det ut ett stort antal radarstationer på förbanden. När japanerna anföll Pearl Harbour 1942 kom radarobservatören in och rapporterade för vakthavande officeren, hur ett stort antal flygplan var på väg. Men han hade varit där många gånger förut och rapporterat änglar eller tefat, så de litade inte på sina radarstationer. Men den gången var det sant och det gjorde ju det, att japanerna tog amerikanerna på sängen. Men radarobservatören hade varnat i tid.

Tefaten - ett sätt att tjäna pengar!

Sture Wickerts tog även upp fallet med gropen i Målillaskogen, där UFO-Sverige f.ö. innan FOA var på plats kunde konstatera att det inte hade något samband med UFO (se utförlig art. i UFO-Informa-

tion nr 1/1977). För att åskådliggöra vilka sjukliga fantasier vi ufologer är, visade han en anonym insändare, undertecknad "ufolog", från en Kalmar-tidning. Insändaren undrade hur FOA kunde vara så dumma, att de lämnade hålet i Målillaskogen obevakat över lördagen och söndagen, så att de UFO:n, som iakttagits i Kalmar län, ostört skulle kunna bärga sina kamrater, enligt herr Wickerts, som fortsatte:

- Här ser ni en gammal bild som gått runt rätt mycket. Den är från Rättviks kyrka och visar hur tefaten flyger omkring. Min företrädare har försökt få tillgång till negativet, men inte fått det. Vår fotoexpert säger, ganska definitivt, att det här är en dubbelexponering, att det är lampor inomhus tillsammans med bilden som togs.

I samband med detta kan jag nämna en uttryckning, som min företrädare gjorde till Göteborg: Efter att ha framkallat sonens film från en påskbrasa, upptäckte modern ett tefat på den. Hon vädrade morgonluft - det här kunde bli pengar. Jag tror, att rätt mycket av det här med tefaten är pengar bakom, när det gäller såväl böcker som annat. Modern skulle då sälja sonens film och FOA blev inkopplat. Vi skickade ut några människor med teodolit och grabben fick peka ut var han stått, och då var det lätt att konstatera, att det var en gatlykta. Han hade inte hållit kameran särskilt stilla, varför gatlyktan fladdrade omkring.

FOA har egna tefat, och det skall jag be att få visa. Här är ett tefat stående framför FOA's huvudbyggnad. Det var min företrädares avskedsresa och han företog den i detta tefat.

Vi är även uppmärksammade utomlands, som denna artikel visar. Det började med en finsk yngling, som hade blivit bränd av tefat och man såg brännmärken på hans kropp. En annan dag var det några ynglingar i Kalixtrakten, som hade sett landningsplatsen för ett tefat - tydliga brännmärken där tefatet hade landat. Det blev mycket rubriker omkring det och jag blev uppringd med frågan om jag kunde säga vad det var. Jag gissade på meteorit - jag visste ju inte mycket mer än journalisten sa i telefon. Sedan, efter ett par dagar, blev det uppdrag att killarna tänt på med fotogen, eller vad det var, för att göra sig intressanta. Men jag hade gått omkring i tidningarna och sagt, att tefatet var en meteorit, och nu var det alltså klart att jag hade fel.

Svenska skolbarna får bara veta att jag skall ta "en vit dag"!

Slutligen skall jag visa UFO-folkets syn på FOA's aktivitet. De visar upp mig och vad jag säger här (herr Wickerts visar en diabild ur UFO-Sveriges stillfilm, som visar ingressen från en tidningsartikel) med följande text:

Mystiska svarta hål märkliga rymdobjekt som förbryllar vetenskapen

”Om jag fick se ett flygande tefat? Jo, då skulle jag först och främst se till att jag tog mig en ”vit” dag efteråt. Sedan skulle jag söka reda på förklaringen. Om det verkligen var ett tefat, skulle jag se till att det blev dokumenterat. Och så skulle jag förstås säga goddag till de gröna gubbarna.”

- Det var en skön flicka, som var uppe och intervjuade mig, och vi hade pratats vid en hel dag nästan. Då började vi skämta lite grann och ett skämt som jag sa, det blev den här svarta rutan här. Det är UFO-folkets syn på FOA's aktivitet. De har gjort ett bildband, som de skickar runt till skolor och föreningar, och i det bildbandet ingår endast detta. I artikeln framgår dock, att vi har specialblanketter och att vi följer upp tidtabeller och allting för satelliter. Men det framgår inte - det får inte skolbarnen i Sverige och föreningslivet reda på. Det är bara, att jag skall ta en vit dag. Det är alltså deras syn på UFO-världen - och med detta vill jag tacka för mig.

Åhörarfrågor

Efter föredraget gavs åhörarna tillfälle att ställa frågor och här återges de intressantaste. Periodvis fördes diskussioner mellan Sture Wickerts och undertecknad och åhörare, där bl.a. UFO-Sveriges målsättning, verksamhet, och arbetsmetodik vid UFO-utredningar behandlades. Synpunkter som är väl kända av UFO-Informationens läsare, och därför inte tas med här. (F = fråga W = Sture Wickerts).

F: Det finns en tysk författare som heter Däniken, tror jag, som skrivit en hel del om diverse konstigheter nere i Aterna och landningsplatser för flygande tefat. Har du några kommentarer till det att göra?

W: Inte mer än vad jag sett i TV, och han har skrivit de flesta böckerna i fängelse och han är alltså en bedragare.

F: Finns det någon på FOA, som tror på tefat?

W: Ja, det finns det. Vi har ett par analytiker som är rätt intresserade av den här frågeställningen. Men tro på tefat - jag menar, en fysiker kan inte godta någonting förrän man har bevis för det. Han går inte på sådana här lösa indikationer. Jag har inte stängt några dörrar, jag bara speglar den uppfattning jag har idag.

F: Det påstås, att det finns tillfällen då flygplan har jagat sådana här saker?

W: Ja, det finns många sådana tillfällen. Vi har alla rapporter kvar, som kommit till Försvarsstaben sedan 1947, och i de här pärmarna så finns det åt-

skilliga rapporter från flygförare, som har rapporterat flygande tefat. Bland rapportörerna så är det många höga officerare i Flygvapnet, som har sett underliga fenomen.

F: Har FOA något samarbete med amerikanska försvarsmyndigheter. Det påstås ju, att de i sina arkiv kan tänkas ha intressanta saker, som de inte vill avslöja för att inte skrämma upp mänskligheten?

W: Det påstås ju om FOA också! Nej, vi har inget samarbete.

Berthelsen: Om vi håller oss till den rest som inte kan få en ”naturlig” förklaring så är min uppfattning, att försvaret och FOA, om vi håller oss till Sverige, inte kan informera allmänheten om ett fenomen, som ni själva känner så lite till. Det är därför som man, tills vidare, föredrar att ta det lugnt med det här?

W: Ja, jag vet inte. Jag har ju som sagt fått det här jobbet för två år sedan, och jag har fått det utan att bli tilldelad någon tid att ägna åt det - jag är meteorolog, och det är tydligen min tid till 150 %. Man bedömer att det här har inget intresse, men att det skall finnas någon kanal där man kan få lämna rapporter. Och jag sitter med ett baskunnande utan att lägga ned någon tid på det, som kan ge en förklaring. Det har vi definitivt på FOA - ett baskunnande.

Berthelsen: Det intressanta med din tjänst, eller delen av tjänsten som gäller UFO, är att om pressen ringer Försvarsstaben så hänvisas journalister till dig, och där får de alla förklaringar.

W: Det är riktigt. Jag har fått den uppgiften - det är ingen annan inom försvaret som gör det.

Frågestunden på 45 minuter fördes på traditionellt sätt och efter det mönster, som brukar uppstå då ämnet UFO diskuteras av personer, som inte är insatta i problematiken och sakfrågorna.

FOA förtiger fakta!

En mycket utbredd vantro bland UFO-intresserade är, att försvaret och speciellt FOA sitter inne med en mängd hemligstämplade rapporter om svenska UFO-incidenter. Att man i hemlighet utreder svenska UFO-fall, och speciellt då rapporter som kommer in från egna källor t.ex. radarbevakningen och flygvapnet. Alla dessa fakta förnekas och förtigs för att inte skapa panik hos allmänheten!

Personligen har jag, sedan 1973, ägnat speciellt intresse åt denna förhärskande uppfattning. I inte ett enda av de hundratals UFO-fall, som jag utrett under dessa år (och jag avser då den rest som trotsar förklaringsförsök och fortfarande är UFO-fall) har FOA, eller någon annan instans inom försvaret, gjort egna utredningar. Ett fåtal undantag finns dock för tvetydiga fall, där fenomenet kan ha härrört från främmande militär aktivitet, t.ex. RPV och liknande.

Sture Wickerts på FOA försöker också framställa Rikssäkerhetskommissionen UFO-Sverige som en samling blåögda fantasier!

Vid mina samtal med personer inom försvaret, såväl höga officerare som civilanställda, som gjort egna UFO-observationer, har det inte framkommit någonting som pekar på att man visat intresse för en "intern" uppföljning och utredning av fallen - som givetvis rapporterats enligt den enkla stencilerade rapportblankett, som används för UFO-fenomen inom försvaret: "Rapport över ljus- och ljudfenomen".

En av de officerare som hittills vågat framträda med namn, överstelöjtnanten i flygvapnet Åke Somnell, vars observation redovisades i detta nr av UFO-Information förvånades över det ringa intresse som visades fallet från försvarshåll. Somnell rapporterade till FOA, som lovade återkomma - men än idag har Sture Wickerts inte hört av sig!

Den skrämmande sanningen

FOA och försvaret bedriver således ingen undersökningsverksamhet avseende UFO-fenomen. Den skrämmande sanningen är istället, att man inför massmedia och allmänhet förnekar det faktum, att det existerar en mängd väldokumenterade UFO-fall.

Hur kan man göra det? Jo, genom att inte befatta sig med de beviskraftigaste fallen och de rapporter som kommer in via interna kanaler inom försvaret. Istället har man skapat en officiell instans inom FOA, där f.n. Sture Wickerts som till mycket liten del i förhållande till sina ordinarie arbetsuppgifter, registrerar ev. inkomna rapporter.

Denne tjänsteman sysslar med förkärlek med de mest lättförklarliga och bristfälliga rapporterna, m.a.o. rapporter som uteslutande rör sig om misstolkningsfenomen typ meteoriter, satelliter/störtningar, ballonger, flygplan, Jupiter och Venus, raketuppskjutningar och norrsken, samt de bristfälliga: där observatören varken minns datum eller klockslag för iakttagelsen. De väldokumenterade rapporterna undviks systematiskt.

Genom detta utstuderat smarta förfaringssätt kan man således redovisa ett statistiskt underlag som bevis för att alla UFO-rapporter härrör från misstolkningar, eller från människor med livlig fantasi! Eller enklare uttryckt:

Den som vill, kan få undersökningar att visa vad han själv vill - eller vad den vill, som betalar.

FOA's agerande i UFO-frågan - ett hot mot demokratin

Sture Wickerts säger sig vare sig ha tid eller intresse för UFO-frågan. Kunnigheten förhåller sig därefter - utom när det gäller att hitta på bortförklaringar. De fall som klaras upp som misstolkningar klaras också upp av UFO-Sveriges rapportcentral - på den punkten är vi eniga. Ett av hans hu-

vudnummer, som han ständigt drar fram i alla sammanhang är: "Jag var bortrest när den här tjänsten tillsattes. Jag visste inget om det förrän jag kom hem. Jag har inte bett att få denna tjänst - den har påtvingats mig!".

Trots detta betecknas han i olika sammanhang som "UFO-expert", ett epitet som ofta kommer till användning i presssammanhang, och hans uttalanden värderas givetvis därefter.

Sture Wickerts är en "auktoritet" och talesman för en myndighet, när det gäller UFO-frågan. Om t.ex. en politiker, kanske påverkad av sina väljare, vill sätta sig in i UFO-frågan och börjar begära in fakta och upplysningar hamnar han oundvikligen hos FOA's "UFO-expert" och serveras där en mycket övertygande dementi: **det finns inga riktiga UFO-fenomen - det finns inga tefat!**

Politikerna är i händerna på "experter" av olika slag, och genom denna utveckling minskar förtroendet för politikerna i Sverige, liksom tilliten till myndigheter över huvud taget. FOA's agerande i UFO-frågan är således ett hot mot själva demokratin.

Ojusta metoder

Sture Wickerts försöker också misstänkliggöra UFO-Sveriges aktiva fältforskare och utredningsverksamhet genom att framställa oss som blåögda fantasier. Vid framträdandet hos ASEA ställde han, inför åhörarna, denna fråga till mig: "Hur bär ni er åt när ni gör UFO-rapporter? Sitter ni ute i terrängen och väntar på att tefaten skall komma?"

Mitt svar gick ut på att vårt syfte var, att till varje pris, precis som han själv, få fram en naturlig förklaring till resp. iakttagelse och kunna avskriva den som varande misstolkningsfenomen - men, att vi trots detta hade en rest på ca 20 %, som trotsade alla förklaringsförsök. Vidare, att det inte var vi som såg "tefat", utan allmänheten, men även poliser, militärer m.fl. som rapporterade till oss, och att vår uppgift var att försöka bena ut vad de sett.

Hur går det till i trängre kretsar, där vi inte är närvarande och inte kan gå i svaromål?

Sture Wickerts har sedan han tillträdde (eller påtvingades) sin tjänst som "UFO-expert" 1976 haft vår tidning UFO-Information - och även tillsänts ytterligare material som belyser UFO-Sveriges seriösa målsättning och arbetsmetodik, men säger sig ändå inte veta ett dyft om organisationen - alla som engagerar sig i UFO-frågan är fantasier! Det är han fullt övertygad om - eller är han det?

Sedan 1975 har vi, inom UFO-Sverige, i stort sett legat lågt och inte klankat på FOA. Annat var det på Tage Erikssons tid (Wickerts företrädare). Då var det en ärlig fight, i pressen och i direktsända radioprogram, där Tage Eriksson agerade med justa metoder - Sture Wickerts tycks vara vän av ojusta metoder!

Mystiska svarta hål märkliga rymdobjekt som förbryllar vetenskapen

Nu är det ingen brist på väldokumenterade UFO-rapporter hos FOA!

Sture Wickerts framträdande på ASEA i Västerås var droppen som fick bägaren att rinna över. Jag tänkte på det gamla ordspråket: "sådan läder skall sådan smörja ha". Men hur skulle vi agera för att inte äventyra rapportcentralens mycket goda samarbetsförhållande med en rad höga befattningshavare inom försvaret?

Jo, genom att från och med UFO-Information nr 5/1978 göra särtryck av alla svenska UFO-fall som vi presenterar, och fortlöpande skicka dem i rekommenderat brev med mottagningsbevis, till FOA. Alltså inte till Sture Wickerts, utan till institutionen FOA, tillsammans med ett foljebrev i vilket det framgår, att de skall betraktas som enskilda UFO-rapporter från allmänheten, och att de skall diarieföras. Samtidigt ber vi att UFO-Sveriges rapportcentral delges utredningsunderlag och motiveringar för de fall, som av FOA förklaras vara misstolkningsfenomen.

När ni läser detta finns det således också väldokumenterade UFO-rapporter på FOA, som bör hämma redovisningen av 1978 års statistik över antalet uppklarade UFO-fall hos FOA.

Samtidigt vill vi påpeka att dessa, UFO-Sveriges utredningar, inte är vetenskapligt utförda utan flera rapporter kan få en möjlig förklaring genom FOA's professionella forskningsresurser.

UFO-Sveriges målsättning är att få UFO-fenomenet accepterat som realitet och att verka för att det kommer att genomföras en utvidgad forskning med förankring utanför de idéella föreningarna. Detta agerande gentemot FOA är ett steg i den utvecklingen.

En politisk fråga

Till Sveriges folkvalda riksdagsledamöter, såväl nuvarande makthavare som blivande, vill vi ställa frågan:

- Varför skall ett fritt och neutralt land som Sverige slaviskt följa USA's agerande i UFO-frågan? Varför inte "rädda ansiktet" och t.ex. följa Frankrikes exempel, genom att officiellt deklarerat, att "UFO-fenomenen inte utgör något hot mot nationens säkerhet", och därefter, som i Frankrike, satsa på statlig UFO-forskning?

Hälften av väljarunderlaget i Sverige "tror" att UFO-fenomenen existerar, och tiotusentals väljare anser att det borde bli föremål för utforskning.

Man löser inte ett problem genom att förneka det!

Thorvald Berthelsen

Andromedagalaxen är Vintergatans närmaste granne i rymden. Den befinner sig på miljoner ljusårs avstånd ifrån oss. Ett ljusår är den sträcka ljuset tillryggalägger under ett år. Ljuset går med en hastighet av 300 000 km per sekund! Även i Andromedagalaxens centrum finns ett svart hål.

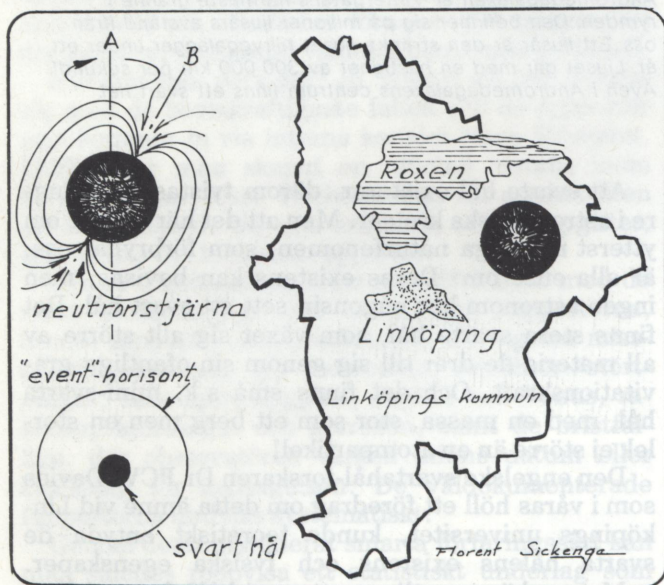
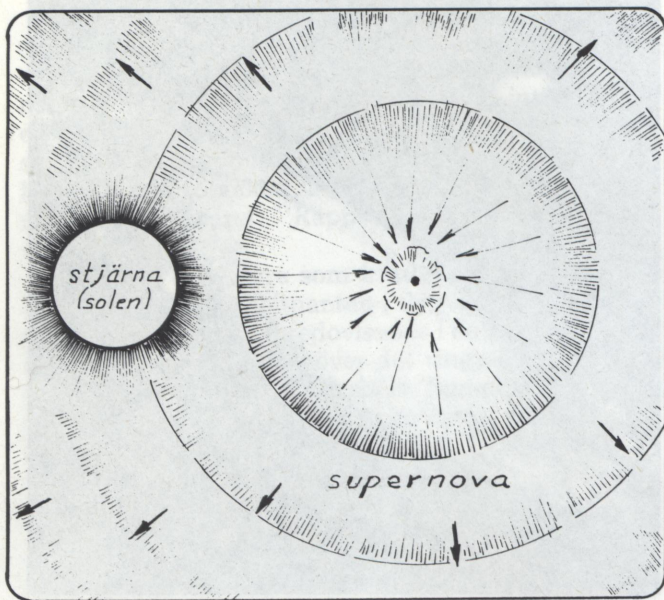
Att svarta hål existerar, därom tvistas inte längre i astronomiska kretsar. Men att det här rör sig om ytterst märkliga naturfenomen, som förbryllar oss, är alla ense om. Deras existens kan bevisas, men ingen astronom har någonsin sett ett svart hål. Det finns stora svarta hål, som växer sig allt större av all materia de drar till sig genom sin ofantliga gravitationskraft. Och det finns små s.k. mini-svarta hål, med en massa, stor som ett berg men en storlek ej större än en atompartikel!

Den engelske svartahål-forskaren Dr PCW Davies som i våras höll ett föredrag om detta ämne vid Linköpings universitet, kunde teoretiskt antyda de svarta hålets existens och fysiska egenskaper.

Men vad är egentligen ett svart hål? Svarta hål är rester av utbrända himlakroppar som exempelvis stjärnor. Rester som genom en supernova och av gravitationskrafter har blivit sammanpressade, men med en massa så gigantiskt stor, att vi knappast kan göra oss en föreställning härom.

För att kunna lämna en himlakropp behövs en viss utgångshastighet. Den kallas för lösgörelsehastigheten. För jorden är den 11,3 kilometer/sek. Men när denna hastighet uppgår till ljusets hastighet, där lösgörelsehastigheten alltså är lika med ljusets hastighet, 300.000 kilometer per sekund, då kan en himlakropp med denna lösgörelsehastighet inte lämna ifrån sig någon materia, inte ens ljus. Det är då man kallar den för ett svart hål.

Den övre teckningen visar de sista skedena i en stjärnas liv. Till vänster en stjärna såsom vår egen sol är idag, fast 2-3 gånger större. Till höger exploderar denna stjärna, en s. k. supernova. Materia sprids ut i rymden men sammanpressas även inåt till ett litet oerhört sammanpackat klot. Det blir en s. k. neutronstjärna, även kallad pulsar. Den ses till vänster i nedre skissen. En neutronstjärna roterar kring axeln A, men utsänder ljus och annan strålning vanligen från en annan region, angiven i skissen med B. En sådan stjärna har en massa så stor att en kubik-centimeter väger etthundratusen miljarder kilogram. Dess storlek framgår i nedre skissen till höger där den jämförs med Linköpings kommun. Längst ner till vänster ses ett svart hål, en otroligt sammanpressad himlakropp omgiven av en zon som vid rymden avgränsas av de s. k. "event-horizon".

Minisvarta hål

Det är nu två sekler sedan fransmannen Pierre Laplace kom till en teori, enligt vilken stora objekt i rymden med ett mäktigt gravitationsfält blir osynliga om deras lösgörelsehastighet skulle överstiga ljusets hastighet. Laplace's teori kan i dag bevisas av dr Davies.

Men vad fransmannen inte kunnat drömma om var att även objekt i atompartikelstorlek kan vara svarta hål! Enligt dr Davies och hans forskarkolleger i England, bland dem den kände professor Stephen Hawking, Cambridge University, kan sådana minisvarta hål ha formats under de turbulenta förhållanden som torde ha rått i universum omedle-

bart efter den s. k. "Big Bang", den stora urknallen, då universum började fyllas med materia och stjärnor och galaxer föddes.

Dessa minisvarta hål slutar sitt liv med en explosion och sådant tycks även äga rum i vår tid, med en kraft motsvarande en miljon megaton! Med denna gigantiska kraft exploderar sålunda en atomstor himlakropp som har en massa stor som ett berg. Tala om rymdens underverk! Man håller det t.o.m. för troligt att gammastrålning från sådana explosioner kan upptäckas av satellitburna instrument.

Förvirring

Enligt senaste rön om svarta hål tycks för utomstående råda stor förvirring kring detta begrepp.

Ett svart hål är, som man anser det i dag, en himlakropp omgiven av en klotformig zon i rymden, inom vilken råder en gravitationskraft så förödande stor, att inget kan lösgöra sig ur zonen. Gränsen mellan denna zon och den yttre rymden går precis längs de punkter där ljus nätt och jämt kan lösgöra sig. Denna gräns kallas för "event horizon", händelsehorisont.

Nu har man matematiskt kunnat bevisa en kättersk teori, enligt vilken atomära partiklar från zonen innanför "event horizon" på något sätt kan "fuskas" ut ur den, ut till den fria rymden! Ett svart hål av en viss storlek lämnar tydligen ifrån sig så mycket energi, att den minskar och slutar sin existens med en explosion. Fenomenet är mycket förbryllande, eftersom ett svart hål som kan lämna ifrån sig energi egentligen upphör att vara ett svart hål!

Stora svarta hål, säger dr Davies, drar däremot till sig mer materia än de förlorar. De växer i stället och tycks bli allt mäktigare... Tydligen framgår av de matematiska modellerna man har konstruerat, att det sista ordet ännu inte har sagts om de märkliga svarta hålen.

Än mer förbryllande för oss är kanske det faktum, att vi i centrum av vår egen vintergata har ett fenomenalt stort svart hål!

Radioastronomer har fått bevis för att detta gigantiska kraftcentrum kan ha en massa hundra miljoner gånger större än vår egen sols. Observationer visar, att det svarta hålet upptar ett utrymme mindre än det som upptas av vårt eget solsystem.

Vintergatans centrum har observerats under lång tid och därvid har det visat sig, att inga mätbara ändringar föreligger. Det svarta hål som finns där måste vara stabilt eller möjligen expandera mycket måttligt. Detta bevisar i så fall att hålet roterar runt sin egen axel och alstrar elektrisk laddning.

Intressant är, att om detta svarta hål har en elektrisk laddning som repellerar (stötet ifrån sig) lika kraftigt som hålets gravitation attraherar (drar till

Är svarta hål portar till andra universa?

Vetenskapsmän tror att om något faller in i ett svart hål på ett speciellt sätt, kan föremålet gå rakt igenom det svarta hålet och reflekteras. Reflektionen skulle dock inte ske tillbaka till vår del av universumet till en annan del, eller till och med till ett helt annat universum.

Massan i ett svart hål är helt och hållet koncentrerad till centrum där "singularitet" råder. Tyngdkraften har tagit överhand och alla fysikens lagar har upphört att gälla. All massa i centrum har förlorat sin struktur. Dessutom har även tid och rum slutat att existera i centrumet. Förbindelsen mellan de olika universumerna skulle komma ur de två singulariteterna i två olika svarta hål i olika universum, och utgöras av bryggor. Rymdbryggorna, Einstein-Rosen-bryggor, skulle vara topologiska maskhål som förbinder de svarta hålen likt en tunnel. Förutom Einstein-Rosen-bryggorna finns det ingen annan kontakt mellan de olika universumerna. De är helt onåbara för varandra, trots att de existerar samtidigt och parallellt med varandra.

Men två engelska vetenskapsmän vid Kings College på London University säger nu att lösningen till Einsteins relativitetsteori, Schwarzschilds lösning, som är grunden till allt filoso-

ferande om svarta hål, inte tar någon hänsyn till elektriska laddningar eller rotation. De säger att antaganden om de svarta hålen bygger på förutsättningar som är allt för ideala, och att situationen som enligt dem är mest sannolik att finna, den med elektriska laddningar, skulle radera alla förväntningar om bryggor mellan olika universa.

Om det svarta hålet skulle rotera eller ha uppstått ur ett roterande system, vilket det med all sannolikhet gör, så ändrar det inget i de engelska vetenskapsmännens matematiska uträkningar. De hävdar i alla fall bestämt att det inte finns några bryggor ut ur vårt universum.

Källa: Ny Teknik, 14 september 1978 (nr 32).

sig), råder en temperatur som ligger mycket nära den absoluta nollpunkten, - 273 grader C. Detta märkliga tillstånd är egentligen ouppnåeligt, om man tillämpar termodynamikens lagar.

Det är tydligt, att ju mer som forskas i svarta hål, desto tydligare framgår att helt nya förhållanden närmar sig. Dessa kan ha till följd, att en del av våra fundamentala begrepp om vissa teoretiska kunskaper kommer att skakas i sina grundvalar. Eller också är de hittills tillämpade mätmetoderna om det mystiska svarta hålet i vår egen galax felaktiga.

Tillståndet som råder i detta svarta hål är kanske högst tillfälligt och kan bli instabilt. Denna eventuella instabilitet innebär att detta redan så fabulöst stora kraftcentrum växer sig större och större och så att säga "äter upp" all energi omkring sig, gasmoln, stjärnor och hela solsystem varibland vårt eget... Tidsperspektivet är här emellertid så stort att vi inte behöver oroa oss för en sådan kosmisk katastrof.

Långt innan detta händer har vår egen sol slocknat. Om ca fem miljarder år, när det kan inträffa, har människan kanske med sin teknologiska uppfinningsförmåga tillverkat färdmedel, som möjliggör emigration till andra vintergator!

Florent Sickenga

Förvarnad av ett UFO

Bland påståendena att UFO:n är verkliga och fysiska, är vänskapligt sinnade och utomjordiska, och uppmaningen att vi skall lägga fram bevis, så innehåller juni/juli-numret 1958 i tidskriften Cosmic Voice en artikel om kommunikation med ett UFO. Mediet George King rapporterar att han den 18 april samma år tog emot en sändning från ett UFO i "Mars Sector 6" som rapporterade följande: "På grund av den atomreaktorolycka som inträffat nyligen i Sovjet, så har en stor mängd radioaktivitet släppts ut i atmosfären". Och vi som trodde New Scientist var först med att rapportera om denna olycka 1976 i volym 72 sid. 264.

En miljon avancerade civilisationer

En undersökning, baserad på matematiska beräkningar av galaxernas sammansättning, visar att det finns en miljon avancerade civilisationer på planeter i andra solsystem. USA's vetenskapsakademi har genomfört en sådan studie, och i denna heter det:

"Kontakter med utomjordiska civilisationer är inte längre något vi bara kan fantisera om, utan ett naturligt kapitel i mänsklighetens historia, som kan komma att skrivas under vår egen generation".

Nytt från Bermuda-triangeln

Bermudatriangeln fortsätter att fascinera en stor del av våra läsare. Likadant är det när vi anordnar debatter i samband med våra utåtriktade evenemang.

En förhärskande uppfattning bland intresserade är att UFO:n opererar i området och bortför hela flygplan och fartyg med människor och allt. Att öppningsscenen i filmsuccén "Närkontakt av tredje graden" (som fram till augusti har setts av 364.000 svenskar) handlar om återlämnandet av de fem Avengerplanen, som försvann i Bermudatriangeln den 5 december 1945, gör inte saken bättre.

Man ser inte fler UFO:n i detta område än på andra platser i världen, och personligen är jag ingen anhängare av denna utbredda "kidnappingshypotes".

Faktum är dock att ett mycket stort antal fartyg och flygplan spårlöst försvunnit i området. Mycket kraftiga elektromagnetiska störningar har uppmätts, och en annan hypotes är, att dessa EM-störningar skulle kunna orsaka "öppningar" till en annan dimension och att de försvunna har slunkit in i en annan värld där tid och rum kanske inte existerar i vår bemärkelse.

Många uppgifter från Bermudatriangeln har emellertid förvanskats, falska historier cirkulerar och en viss mytbildning har uppstått. Men, eftersom intresset tycks vara på toppen presenteras här en sammanställning, både för och emot, med nya uppgifter från det intressanta området:

Inget övernaturligt

I Bermudatriangeln försiggår inget övernaturligt. Det är en sovjetisk forskningsgrupps slutsatser efter det att de har företagit en undersökning i denna del av Atlanten utanför Florida. I den ryska ungdomstidningen "Komsomolskaja Pravda" gjorde forskningsgruppens chef, Baranov, följande uttalande:

- En noggrann undersökning av strukturen under vattenytan och av atmosfären i området kan enbart medverka till att bekräfta den uppfattningen, att inget övernaturligt försiggår där.

Under deras vistelse i området hade inga oförklarliga händelser inträffat. Moskva hade sänt bl.a. forskningsfartyget Viktor Bugajev till Bermudatriangeln, och därmed givit sitt bidrag till den expedition, som skulle undersöka området. Operationen, som genomfördes 1977, gick under namnet "Polymode" och finansierades av fem stater.

De flesta sovjetiska vetenskapsmän hade redan tidigare protesterat mot uppfattningen att det inträffade övernaturliga eller oförklarliga händelser i Bermudatriangeln. Ändå visar sovjetmedborgarna stort intresse för historier från detta havsområde.

En rysk vetenskapsman har spekulerat över, om det stora antalet olyckor i området möjligen kunde

vara en följd av komplicerade meteorologiska skeenden. I så fall skulle det bero på det varma vattnet i Golfströmmen. Sol och måne skulle kanske i samverkan med ebb och flod orsaka förändringar i havsbottens magnetism, varvid flyg- och fartygskompasser skulle ange en felaktig kurs.

Mysteriet löst

De häpnadsväckande försvinnandena i Bermudatriangeln beror på förödande tysta ljudvågor, som kan splittra fartyg och flygplan, hävdar en annan ledande rysk vetenskapsman.

Ljudvågorna, som kallas infraljud, framkallas av stormar och har en så låg frekvens, att de inte kan höras av människor. Men, de är otroligt kraftiga och ökar till en dräpande intensitet under speciella förhållanden vilka förekommer i Bermudatriangeln, säger oceanografen Vladimir Azhazha, och fortsätter:

- Jag tror att infraljuden bygger upp vibrationer, som får fartygsskrov och master att spricka och brytas sönder - det kan inte finnas någon annan förklaring. Samma sak händer med flygplanen, säger han.

Azhazha's förbluffande teori har framlagts i vetenskapliga tidskrifter både i Sovjet och USA. Intresserade amerikanska forskare menar, att infraljud bestämt borde studeras mer ingående.

- Kraften av infraljudvibrationerna tilltar i en storm, och ljuden kan fortplantas tusentals kilometer, säger Alfred Bedard, fysiker vid NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration).

Vid en intervju i Moskva sade Azhazha att han tror, att infraljudvågorna intensifieras i Bermudatriangeln av underliga fenomen, som har dokumenterats av ryska vetenskapsmän - t.ex. osedvanliga förändringar i vattentemperaturen och en kraftig underström, som löper i motsatt riktning av havsströmmarna.

Oceanografen John Proni från NOAA menar, att det på grund av Golfströmmen är mycket stora förändringar i vattentemperaturen i området, och han säger:

- Temperaturskillnad i vattnet kan förorsaka skillnader i infraljudets intensitet och det kan antingen öka eller minska.

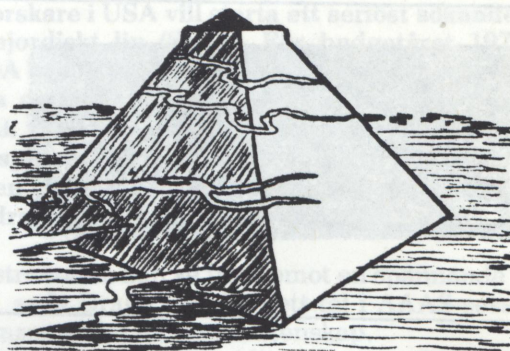
Azhazha, som är Sovjets främste expert i oceanografi säger:

- Trots att infraljud, med en lägre frekvens än 16 perioder i sekunden, uppstår genom stormar är det trots detta inte förvånande att många försvinnanden inträffar i lugnt väder. En infraljudvåg kan fortplantas sig tusentals kilometer och nå sitt offer på ett lugnt hav.

- Om vågen är tillräckligt kraftig kan besättningen avlida nästan ögonblickligt. Döden orsakas av att

NASA spetsar öronen igen

Denna skiss från undersökningarna skall visa hur rekordpyramiden ser ut.

experiment visar att infraljud kan ha förödande verkan när det riktas mot icke levande material.

Rekordpyramid hittad på havsbotten

Andra havsforskare har nu fått vetenskapliga bevis för att en pyramid av "kolossalformat" - större än någon av de tidigare kända - finns på havsbotten i Bermudatriangeln. Man är förvånad av detta fynd på den annars helt släta havsbotten. Den mystiska formationen, som hittats på 350 meters djup, reser sig till en höjd av ca 230 meter.

Havsforskaren, kapten Don Henry, som gjorde det uppteckande fyndet, med hjälp av modern ekolodsutrustning, kunde senare konstatera, att den var massiv. Baslinjerna är 300 meter på alla sidor, och den är även högre än Cheopspyramiden, som mäter 146 meter i höjd.

Don Henry berättade, att han upptäckte den märkliga tingesten, när han höll på med ekolodning av havsbotten mellan södra Biminiön och norra delen av Cay Sal Bank, som ligger 75 kilometer utanför södra Florida. Detta område av havsbotten är nästan helt jämn och innehåller inte några vulkaniska rester eller undervattensklippor.

Dr. J. Manson Valentine, känd antropolog och zoolog vid Miami's vetenskapliga museum, kunde konstatera att diagrammet visade en klart massiv och symmetrisk pyramid, som vilar på en nästan flat havsbotten. Han beräknade också volymen till ca 9.600.000 kubikmeter, vilket är mer än dubbelt så mycket som den största (men inte högsta) kända pyramiden, Quetzalcoatl utanför Mexico City. Dr. Valentine medger, att det mystiska byggnadsverket kan vara nyckeln till hemligheten om en för länge sedan försvunnen civilisation. En vetenskaplig expedition sänds i augusti till området för att studera upptäckten.

Är det EM-strömningarna i Bermudatriangeln som orsakar "spöningar" till en annan värld - eller till ett parallellt universum?

hjärtat stannar. Infraljud kan få kroppens vitala organ att vibrera och det yttrar sig som smärta, kvälningar och skräck hos den drabbade, som inte har den blekaste aning om vad som händer honom.

- En fartygsbesättning kan bli så panikslagen, att de lämnar skeppet. Det finns beskrivningar om att övergivna "spökskepp", som upptäcks i lugn sjö, hade knäckta master, även om området inte hade haft någon storm, eller ens kraftig vind.

Azhazha gav följande skrämmande skildring om hur infraljud (av ryska vetenskapsmän kallat "Havets röst") kunde ramma ett fartyg:

Ett fartyg stävar genom Bermudatriangeln på en lugn havsytta. Besättningen vet inte om, att det på åtskilliga kilometers avstånd rasar en storm, som piskar upp vågorna. I och med att vindstyrkan ökar, och höjden på havsvågorna växer, kommer intensiteten av "havets röst" att stiga våldsamt. Infraljudvågen kommer att röra sig mycket hastigare än den storm, som var upphov till infraljuden.

Osynlig och ohörbar rusar infraljudvallen fram över havet mot fartyget ... och så slår den till! Den direkta verkningen blir en ögonblicklig panik hos besättningen. Sedan börjar fartygets skrov och master att vibrera i harmoni med infraljudet, och fartyget rämman i stycken. Besättningens desperata försök att nå livbåtarna hindras av en pinande huvudvärk och illamående - och förskräckelse över fartygets haveri på en fullständigt spegelblank havsytta.

I och med att fartyget rämman i stycken kommer det att sjunka och dra med sig de sjömän i djupet, som inte hunnit lämna det i tid.

Så kan det gå till, och ännu ett fartyg är spårlöst försvunnet - ännu ett mytsterium i Bermudatriangeln har tillkommit.

Eftersom infraljud utbreder sig genom luften kan det också få flygplan att rämna i stycken över detta område, där mer än 100 fartyg och flygplan försvunnit under mystiska omständigheter, tillägger Azhazha, som f.ö. har skrivit tolv böcker om oceanografi och undervattensforskning. Hans fängslande teori har publicerats i den sovjetiska tidskriften "Vetenskap och liv".

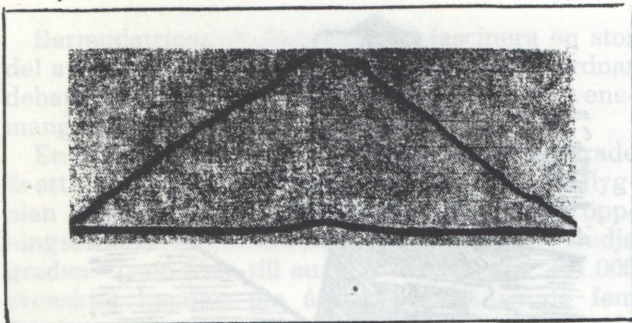
En teori, som i stort ansluter till ovanstående, har lagts fram av den vetenskaplige författaren I. Boyetin i den ansedda ryska tidskriften "Världen runt".

Azhazha skrev, att de fruktansvärda verkningar, som infraljud har på människans organ, är dokumenterade vid flera vetenskapliga försök. Franska forskare har konstaterat, att svagt infraljud ger sjösjuka, medan mellanstarkt och starkt infraljud kan ge störningar i matsmältningsorganen och hjärnan, åtföljt av medvetelslöshet. Mellanstarkt infraljud kan vid vissa tillfällen orsaka blindhet.

Hans teori om, att infraljud kan förstöra fartyg har verifierats av andra försök i Frankrike. Dessa

Nytt från Bermuda-triangeln

Diagrammet avslöjar en massiv och symmetrisk struktur.

Expeditionen, som kommer att gå löst på över en miljon kronor, finansieras av den grekiske affärsmannen Ari Marshall, och bland deltagarna finns den nämnde amerikanske experten i undervattensarkeologi, Manson Valentine och dykaren Jacques Mayol från Marsielle. Den senare innahar f.ö. världsrekordet i djupdykning, utan divator. I expeditionens omfattande utrustning märks också en miniubåt.

Mayol förklarar, att han till 60 % är överbevisad om, att föremålet på havsbotten är en pyramid, och att enda sättet att fastslå detta med säkerhet, är att dyka ned till den i en ubåt och bl.a. ta prover av materialet, och han fortsätter:

- För närvarande har vi inte mycket vetenskapliga upplysningar om förhållandena i området. Man vet emellertid, att det existerar en kraftig elektromagnetisk aktivitet i detta område, som får kompasser att snurra runt utan någon som helst styrsel.

- Hos piloter, som har försvunnit och sedan återfunnits döda, har man funnit, att deras armbandsur har stannat i samma ögonblick, som deras flygplan har havererat i området, förklarar Mayol.

Bombplan försvann

Den 27 februari i år avbröt amerikanska flottan en stor efterspaning utanför Virginias kust av ett bombplan som försvunnit med två mans besättning. Planet var på väg till hangarfartyget John F. Kennedy, 180 kilometer från land, och försvann spårlöst.

Virginia ligger långt från Bermudatriangeln, men med hänsyn till Azhazha's teorier om infraljudvågornas stora utbredning, har jag tagit med notisen. Den kan ju också få utgöra ett exempel på mystiska försvinnanden som inträffar även på andra håll - utanför Bermudatriangeln. Triangelns omfattning kan dock vara större.

Ryskt forskningsfartyg borta i området

En intressantare uppgift kommer från den internationella nyhetsbyrå UPI. Enligt pressmeddelandet skall det i slutet av mars ha försvunnit ännu ett fartyg i den legendariska Bermudatriangeln.

Denna gång rör det sig om det sovjetiska oceanografiska forskningsfartyget "Akademik Kurtjatov". Enligt meddelandet blev radioförbindelsen med det 5.575 ton stora fartyget plötsligt avbruten. Samtliga ryska fartyg i denna del av Atlanten fick order att försöka nå kontakt och undsätta - men av forskningsfartyget finns inga spår.

Akademik Kurtjatov var f.ö. ett av de fem ryska forskningsfartyg, som 1977 deltog i den tidigare nämnda jätteexpeditionen "Polymode" i Bermuda-triangeln.

Framtvingad forskning

Egentligen är namnet Bermudatriangeln missledande. Områdets form kännetecknas snarare som en vidsträckt ellips, som begränsas av Bermuda och Virginiakusten i norr, och på andra sidan längs Antillerna i söder. Som farozon har den inga exakta gränser utan inkluderas i viss mån även av Mexikanska golfen och farvattnen utanför Florida och Bahamas.

En annan farozon, kallad "Djävulshavet", ligger i ett område mellan södra Japan, norra Filippinerna och Guam. Både Bermudatriangeln och Djävulshavet ligger inom ungefär samma longitudsektor, mellan de magnetiska polerna, på den västra resp. östra hemisfären. Båda områdena genomskärs av Kräftans vändkrets och man kan säga, att de båda områdena motsvarar varandra på varsin sida av norra halvklotet, men de är inte varandras antipoder.

Djävulshavet blev förklarat som farozon 1955 efter det att ett dussintal fartyg försvunnit spårlöst. Även här försökte man "gå till botten" med problemen, och 1955 skickade man iväg det japanska forskningsfartyget "Kaiyo Maru 5" för att lösa Djävulshavets gåta. Sedan dess har man inte sett till fartyget - det försvann med man och allt. Fem vetenskapsmän och 22 mans besättning förlorades vid den expeditionen.

Vad som kittlar fantasin, och stärker hypoteserna om att de saknade slunkit in i andra dimensioner, är en rad historier, mer eller mindre trovärdiga. Bland de högtintressanta finns denna:

Ett av National Airlines jetplan närmade sig 1970 Miami's flyghamn med 127 passagerare ombord. Passagerarplanet syntes tydligt på flygplatsradarn - men plötsligt försvann det spårlöst från radarskärmar. Först tio minuter senare syntes det igen! Planet gjorde en rutinmässig landning, och besättningen blev mycket förvånad över markpersonalens oro, eftersom man inte noterat något ovanligt.

En undersökning genomfördes och man fann, att samtliga klockor ombord hade saktat sig tio minuter

Tag komikisterna
att UFO-Information
kostar 10 kr mer i år!

Är det EM-störningarna i Bermudatriangeln som orsakar "öppningar" till en annan värld – eller till ett parallellt universum?

- den tid det var borta från radarskärmarna. Under tio minuters tid hade det stora passagerarplanet varit "icke existerande" i tid och rum.

Den omfattande publicitet världen över, som de mystiska försvinnandena i Bermudatriangeln fått, har troligen bidragit till att vetenskapliga åtgärder satts in för att försöka utreda vad som händer. Man kan inte längre avfärda det hela med axelryckningar.

Men, att UFO:n skulle vara inblandade i dessa svårförklarade händelser betvivlar jag. Flera gånger har jag själv, under min tid som sjöman, passerat genom Bermudatriangeln och aldrig sett, eller hört någon annan berätta, att de sett UFO-fenomen i området. I sjöfolkskretsar är dock området sägenomspunnet och känt som Sargassohavet.

Källor bl.a.: National Enquirer 15 nov. 1977 och 17 jan. 1978, Esotera juni 1978, UFO-Aspekt nr. 4/1978

Sammanställning av Thorvald Berthelsen

NASA spetsar öronen igen

Forskare i USA vill starta ett seriöst sökande efter utomjordiskt liv (SETI). För budgetåret 1979 har NASA ansökt om 2,1 miljoner dollar för arbete inom detta område. I överensstämmelse med professor Frank D. Drake, chef för National Astronomy and Ionosphere Center vid Cornell-universitetet, så är det en chans på 50/50 att finna liv innan detta århundrade är slut.

Astronomin kan se fram emot en spännande framtid", sade Drake som höll ett tal i AAAS-sessionen i gränsområdet för naturvetenskap.

Detta tack vare utvecklingen av astronomiska satelliter och delvis den höga kvaliteten på dagens astronomer, som är bättre utbildade än sina föregångare. Läget inom astronomin idag är sådant att vetenskapsmännen kan besvara den klassiska frågan: Finns det något liv ute i rymden? Finns det andra planetsystem än vårt eget? Hur skapades universum?

Ett exempel på en typ av instrument, som gör det möjligt att studera dessa frågor, är en ny typ av spegelteleskop med många speglar som snart tas i bruk vid Mount Hopkins observatoriet i Arizona. Detta är ett sexkantigt system som består av sex 73-tums speglar som vid sammansättning av spegelbilderna motsvarar ett enkelt 4,4 meters teleskop. Detta gör Mount Hopkins teleskopet till det tredje största i världen. Under utveckling är också ett "NGT" teleskop, "New Generation Telescope", som motsvarar ett 25 meters teleskop och som är 4 gånger större än nu existerande teleskop.

En del av pengarna som NASA begärt skall också användas till en ny miljonkanalers mikrovågsmottagare som skall utvecklas. Denna skall då anslutas till befintliga radioteleskop. Så många kanaler som möjligt behövs, för som Drake uttryckte sig: "Det är som att leta efter en nål i den kosmiska höstacken". Professor Drake framhåller att det är bråttom med att starta detta projekt eftersom "nedsmutningen" av radiofrekvenserna ökar så mycket att astronomerna snart kommer att få svårt att "se" någonting.

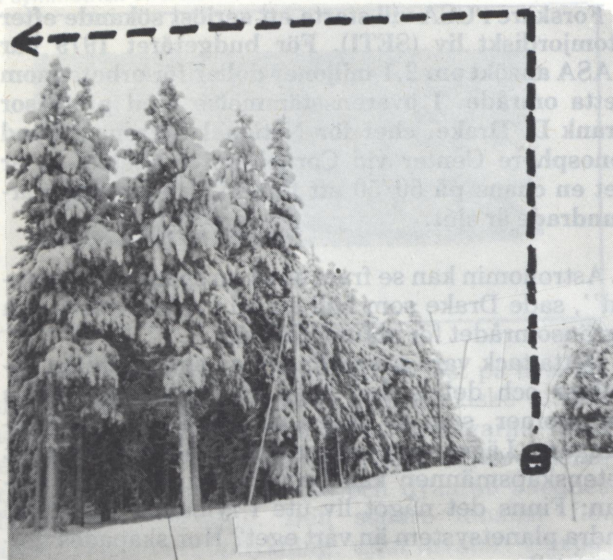
Källa: New Scientist 16 februari 1978

Översättning: Bertil Bengtsson

”Pojkar på spark” lyfte och försvann!

Ett humanoidfall i Norrbotten 18 dec. 1977

Föremålet med de två varelserna steg rakt upp och gjorde sedan en vinkelrät kursändring och avlägsnade sig österut.

För år 1977 har vi tidigare i UFO-Information redovisat två svenska humanoidobservationer, från Övre Soppero resp. Hemliden. Emellertid inträffade ett tredje fall den 18 december 1977 utanför Pajala, som först nu kan presenteras. Utredningen påbörjades redan i januari, men vid sådana här extraordinära händelser tillkommer en mängd omkringliggande utredningsarbete och efterkontroller.

Vår distriktschef Gunnar Thorén har på ett föredömligt sätt följt upp fallet och gjort en grundlig platsundersökning, och här låter vi observatören, skogsarbetare Bruno Nygård berätta:

- Klockan var ca 18.30 och jag var med sparkstötting på väg hem från byn Kaunisvaara. När jag svängde upp på landsvägen från en sidoväg fick jag, sett från mitt håll, på höger sida av vägen och på ett avstånd av 70 till 80 meter, se som jag tyckte, ett par småpojkar som sköt en spark med en stor låda på.

- De sprang på varsin sida av lådan så jag trodde att de hade satt fast en bräda på sparken för att kunna springa på sidan och skjuta på. Jag såg inga detaljer eftersom det var mörkt och endast ljus från lyktstolpar. Det var inget som gjorde att jag tyckte det var något ovanligt. Jag tänkte bara på att pojkarna färdades på fel sida av vägen, och att småpojkar har sina ”uppfinningar”.

Hela ekipaget steg till väders!

- När de kommit en bit, och jag själv ett stycke närmare, var vi på ca 20 meters avstånd från varandra. De stannade då, och jag trodde att de stod och pratade med varandra på varsin sida av lådan.

OBS! Glöm inte att UFO-Information kostar 10 kr mer i år!

Ett stort antal av våra värderade prenumeranter har sänt oss 45 eller 50 kr i pren.avgift för 1979. Detta är 10 kr för lite, ty tidskriften kostar numera 60 kr om året!

Summan står klart och tydligt angiven på postgiroblanketten, varför misstaget från prenumeranternas sida är närmast oförklarligt!

Därför en vädjan: du som vet med dig att du betalat för lite, - skicka snarast in det resterande beloppet!

Vi är helt beroende av att pengarna flyter in, vilket naturligtvis är självklart för var och en.

Somliga har å andra sidan skickat mer än vad tidskriften kostar per år. För sådana välkomna bidrag tackar vi varmt. Samtidigt måste vi framhålla att bidragsgivarnas generositet självklart inte skall ersätta de försumligas brister.

Än en gång: betala in vad som fattas i din prenumeration! Gå till posten redan idag och hjälp oss på det sättet att hålla utgivningen av UFO-Information i gång!

Jonzon

- Plötsligt hoppade de upp och kom ner i lådan uppfifrån, båda samtidigt. Det jag trott var en låda på en spark for nu iväg rakt upp!

- Jag svor till och stannade, eftersom jag kom på att det här var ju inte klokt.

- Lådan steg med relativt hög hastighet rakt upp till ungefär 200 meters höjd där den gjorde en 90-gradig gir och flög sedan österut där den försvann bakom trädkropparna.

- Samtidigt som föremålet steg uppåt, såg jag att det inte var någon ”låda”, utan ett runt föremål ungefär av samma utseende som en snusdosa. Diametern var närmare två meter och höjden ungefär en meter. Med snusdosa menar jag den nuvarande sorten, alltså cirkelrund. På den sida som var mot mig såg det ut som det fanns en reflex av mindre storlek, som återkastade ljuset från vägbelysningen och byn. Själva föremålet var grått och helt ljudlöst fast jag bara var 20 meter ifrån.

- Jag blev ganska förvånad och stod kvar på platsen i ungefär 10 minuter. Då kom ett par gående och jag pratade med dem, men de hade inte sett något. Själva observationstiden, från det jag först fick se dem, var totalt 3 till 4 minuter. Märkligt nog hittade jag inga spår vid vägkanten.

Tag kontaktberättelserna på allvar!

Insändare

Mänskligheten av idag låter sig i princip indelas i tre olika grupper:

1. Sådana som är absolut ointresserade och likgiltiga gentemot UFO-rörelsen.
2. Sådana som visserligen accepterar UFO:s existens, och således intelligent liv på främmande stjärnor, men som betraktar hela fenomenet ur en teoretisk-teknisk-matematisk synpunkt. Alltså rent ytligt.
3. Människor som p.g.a. inre mognad intresserar sig för ursprung, avsikt och mission av de främmande besökarna.

Den som allvarligt längtar efter att få veta mer om invånarna på andra planeter och deras besök på jorden, han söker febrilt efter informationer. Tyvärr håller den svenska ufologin på att stagnera. Sedan 20 år tillbaka översätts inga kontaktrapporter mer. Förutom de fyra standardverken av Adamski, Daniel Fry, Rolf Telano och Elizabeth Klarer, tycks inte något nytt ha blivit översatt. Finns det ingen vidareutveckling för den svenska ufologin?

Nyligen har den bekante UFO-pionjären Karl Veit (Wiesbaden) givit ut den storslagna boken av Elizabeth Klarer: "Jenseits der Lichtmauer". Samma kvinna författade den lilla broschyren över sin första UFO-upplevelse i Sydafrika: "Med rymdskepp över Drakensberg". Förlaget Parthenon, Hålsingborg 6.) Detta möte med "Akon", en venusian som utvandrat till planeten Meton i solsystemet Proxima Centauri, förändrade hela livet för denna intelligenta och naturnära kvinna. Till yrket är hon pilot och meteorolog och härstammar från engelska aristokrater. Hon är gift två gånger och har två barn. I Akon, den store, vackre venusianen, fann Elizabeth sin tvillingsjäl, sin dual, efter vilken hon hade längtat i hela sitt liv. Det unika hände! Akon och Elizabeth fick en son (kallad Ayling). Han är idag ca 20 år gammal och föddes på planeten Meton, i Akons hus, där Elizabeth uppehöll sig fyra månader. Barnet fick stanna där. Avskedet från det och hennes rymdman krossade nästan hennes hjärta. Men hon måste tillbaka till jorden för att nedteckna och offentliggöra hela upplevelsen. Sedan dess står Akon i ständig telepatisk kontakt med henne.

Sällan har jag läst något så vackert och lyckliggörande som denna beskrivelse av tillståndet på planeten Meton: Ingen brottslighet, inga fängelser, inga krig. Varken rädsla, förstörelse eller avundsjuka. Inga sjukdomar och lasarett, inga pengar, slakthus eller djurförsökslaboratorier. Varken kött, alkohol, kaffe eller tobak. Inga modenycker och ingen TV-mani.

Överallt mötte Elizabeth enbart strålande kärlek, vänlighet, harmoni (även i djurvärlden), och skönhet. Ingen grymhet i själva naturen: inga rovdjur

som lever på andra, och heller inga naturkatastrofer såsom jordbävningar, vulkanutbrott, orkaner och översvämningar etc. Så långt Klarers bok. På engelska finns det otaliga kontaktrapporter, och många därav är också översatta till tyska. Men uppenbarligen saknas det i Sverige villiga och kapabla översättare. Här finnes så intressanta böcker som Bob Renauds tre band (den ena mer fantastisk än den andra!), Salvador Villanuevas upplevelse (som var några dagar på en främmande planet), Arthur Berlet (som uppehöll sig fem dagar på planeten Acart), Buck Nelson (som var på Venus, Mars och månen), Howard Menger (som var en hel vecka på månen), Orfeo Angelucci m.fl.

Sedan följer de telepatiska kontakterna av Ash-tar (Venus), Homogenius + Ro (Uranus), I.W. från Jupiter (genom Gloria Lee), Seta (Venujs), bara för att nämna några, som med sitt höga etiska värde och sitt förmanande allvar t.o.m. överträffar evangelierna.

Det vore dags för mänskligheten att vakna. Men vi behöver därtill, förutom en utvecklingsvillig inställning och informationer och anvisningar från "Brödernas" sida.

Förlaget Parthenon kämpar heroiskt mot en fientligt inställd omvärld och mot ekonomiska svårigheter. Det fattas överallt idealistiskt sinnade medarbetare, som inte anser en rekordhög lön vara det viktigaste i livet. Låt oss hoppas att det dyker upp människor, som genom att översätta de viktigaste kontaktrapporterna, kan skapa lite medvind för den svenska UFO-forskningen.

Är det inte förvånansvärt, efter vilka synpunkter de utomjordiska väljer sina kontaktmän på jorden? Här räknas inte i första hand bildning, skolvetande och intelligens, utan framförallt väljer de ut människor med en ren och omutlig karaktär. Alltså inga materialister. Akademiska titlar är oviktiga för dem, likaså kontaktmännens sociala ställning. Snarare tycks de sätta mod och ärlighet på första platsen. De mest kända kontaktmännen är sålunda varken politiker, vetenskapsmän eller diplomater, utan bland dem märkes flygvärdinnor, lantbrukare, radiotekniker, chaufförer, piloter, fabriksarbetare o.a.

Den som vill nå ett kosmiskt medvetande måste lära sig behärska tre saker:

1. Förmågan att be och meditera.
2. Den absoluta kontrollen över egna tankar och känslor, för att enbart utstråla positiv energi.
3. Frigöring från det jordiskt materiella.

I kontaktberättelserna hittar vi all nödvändig hjälp och anvisning, råd och uppmuntran av våra "äldre bröder" i universum.

Ursula Sethson

Hänt se'n sist

Ljusflöde nedåt

Värmland, Säffle 11 augusti 1978 klockan 20.45
Instruktör Evert Svedenvik befann sig denna kväll i privatradioklubben PRISÄF:s radiostation i Skatuddens fyr, och han berättar:

- Jag hade radiopassning och gick ut för att få en nypa frisk luft. Medan jag stod och tittade ut över Väneren fick jag vid horisonten se ett klotformat föremål med en oregelbunden svans, eller ljus, riktat rakt ned. Det var ett mycket skarpt rödgult sken.

- Om jag beskriver klotet, med en skenbar jämförelse, så var det 15 till 20 centimeter i diameter, betraktat på 5 meters avstånd. Svansen nedåt var då en halv meter, med samma jämförelsegrund. I verkligheten skulle jag tro att det befann sig på ca 2 kilometers avstånd.

- Föremålet rörde sig sakta horisontellt tills det försvann bakom en bergsrygg, som heter Högheden och totala observationstiden var fem minuter.

Mörkt "moln" i motvind

Öland, Djupvik 19 augusti 1978 klockan 19.30
Tandläkare Fred Fogelberg med fru iakttog ett intressant fenomen, som han rapporterat för vår distriktschef Gunnar Shelin:

- Vi satt på Alvarskanten för att se på solnedgången. Ljusa sommarmoln drev mot öster. Därför blev jag förvånad då jag såg ett mörkt moln, stort som en fotboll, som gick mot väster, i motsatt riktning mot de andra molnen.

- Föremålet var mörkgrått och jag tittade på det en stund varefter jag gjorde min hustru uppmärksam på det. "Jag har också suttit och tittat på det", sade hon.

- Vi pekade ut det för en annan familj, men just då försvann det. Totala observationstiden var flera minuter. Vi hade Blå Jungfrun till höger om oss och "molnet" färdades norr om denna ö. Eftersom det inte var ett flygplan tyckte jag att det var egendomligt.

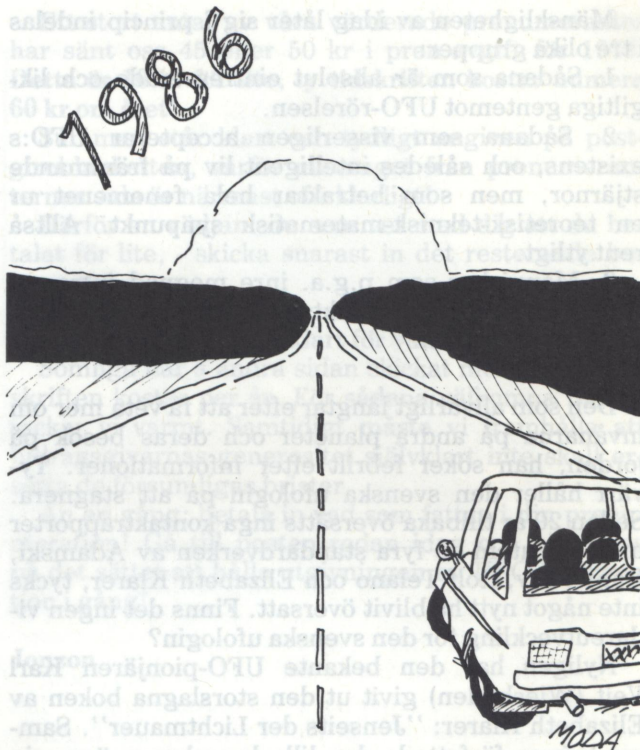
Såg årtal på himlen

Västmanland, Köping 21 augusti 1978 klockan 19.10

Två sjuksköterskor och en prästfru iakttog tillsammans siffrorna 1986 mot en klar himmel. De blev mycket konfunderade och undrar ännu om det möjligen kunde röra sig om ett religiöst budskap. Liknande fenomen har iakttagits utomlands, men mig veterligt är det första gången i Sverige. Beroende på fenomenets särart vill Köpingskvinnorna ha anonymitetsskydd. En av sjuksköterskorna, bilförelaren, berättar för rapportcentralen:

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

Tre kvinnor i Köping såg dessa siffror, och i denna lutning, på himlen den 21 augusti 1978.

- Vi kom körande gamla E-18 från Munktorp och var på väg in mot Köping då en av oss ropade: "Titta, ett årtal på himlen!" Jag körde in bilen till vägrenen och stannade och vi kunde nu alla tre se årtalet 1986 på himlen i NV riktning. Siffrorna bildades av blågrå moln mot en klarblå himmel. Solen var på nedgående och ett rött fält syntes under siffrorna.

- Siffrorna syntes mycket klart och tydligt, och de hade en skenbar storlek av ca tre decimeter.

- Vi befann oss nära stan, just där hastighetsskyltarna visar på 70. Flera bilar for förbi oss, men ingen stannade.

- Efter att ha betraktat detta i fem minuter fortsatte vi in till Köping. Vi såg hur ettan försvann först, sedan nian och sexan. Sist kvar var åttan.

Större än ett passagerarplan

Närke, Örebro 23 augusti 1978 klockan 20.45

Lars Olof Rehnberg befann sig, tillsammans med sin fästmö Pia Holmberg, i Varberga då de fick se ett stort föremål i luften. Herr Rehnberg berättar:

- Jag och min fästmö och vår dotter var ute på en kvällspromenad då vi fick se ett starkt blinkande ljus högt uppe i luften. Vi trodde först att det var ett flygplan, men plötsligt åkte det nedåt och ändrade kurs. Nu kunde vi se att det inte var något flygplan, och dessutom var det helt ljudlöst.

"Det kom flygande mot mig här, och hönsen blev så skrämde att de fastnade i öppningen. Jag fick dra loss dem", berättar fru Anna Karlsson.

tets byggnad. Det skulle innebära 60 meter, förut-satt att det befann sig rakt ovanför byggnaden. Be-fann det sig längre bort blir den verkliga storleken ännu större.

Vettskrämde höns fastnade

Småland, Rumsdala (N.Mariannelund) 23 septem-ber 1978 klockan 05.45

Fru Anna Karlsson i Norra Kvill råkade ut för en skrämmande närbild när hon släppte ut sina höns denna morgon med helmulet väder. Ett stort cylinderformat UFO passerade mycket sakta ovanför henne och skrämde hönsen. Fru Karlsson berättar vid rapportcentralens intervju:

- Det var på lördagsmorgonen, en kvart i sex, och jag var ute för att mata mina höns. Jag hade just öppnat luckan ut till hönsgården och alla 15 hönsen hade kommit ut. När jag var på väg ut ur hönshuset, och höll på att stänga dörren efter mig, så började alla hönsen springa in mot sin öppning, precis som när de får se höken.

- Samtidigt hörde jag liksom ett sus, eller ungefär som en mygga låter. Jag tittade upp och fick se en bananliknande farkost, fast helt rak. Den var 7 till 8 meter lång och ca 3 meter i diameter. Färgen var alldeles kritvit och den hade samma utseende i både för och akter, tvärt avhuggen.

- Den kom från norr och gick på fem meters höjd över marken, och när den kom närmare hönshuset steg den något för att kunna komma över själva byggnaden. Farkosten gick mycket sakta och försvann, fortfarande på låg höjd, mot sydost.

- En del av de skräckslagna hönsen fastnade två och två i den trånga gluggen när de sökte skydd, så dem fick jag dra loss!

- Självt blev jag ganska rädd - och vad skall man tro? Bibeln säger, att vi skall se tecken på himlen, och jag tror på allt vad Gud har sagt, slutar fru Karlsson.

- Föremålet hade nu ett oerhört starkt blinkande ljus, som var både vitt och rött. Ljuset liksom pulserade utmed hela föremålet, som var större än ett passagerarflygplan.

- Det färdades från syd och sedan mot väst på ungefär 400 meters avstånd från oss, och ca 20 me-ter över hustaken. Totalt kunde vi se det i ca tre mi-nuter och vi blev smått chockade.

- Efter detta ringde jag en god vän till oss, som bor just där föremålet flög över hustaken, och frå-gade om han hade sett något ovanligt. Det hade han inte, men han berättade, att han hade haft stör-ningar på belysningen och på teven. Även ett tork-skåp i badrummet hade startat av sig självt.

Två skarpa ljusfenomen

Småland, Kalmar 12 september 1978 klockan 19.30 och 20.03

Följande har utretts av vår distriktschef Gunnar Shelin:

Jeanette Olofson och Anita Andersson iakttog ett fenomen ungefär 19.30 (de kan inte ange exakt tid). Klockan 20.03 iakttog Anna och Gunnar Hasselbom ett stort fenomen över lasarettet. De förra och de senare har inget samband med varandra - de visste alltså inte om varandras upplevelser. Jeanette Olofson berättar:

- Vi var ute och gick då vi plötsligt såg ett ljus-sken komma emot oss. Det kom närmare, men vi kunde inte uppfatta något ljud.

- Plötsligt stannade det upp i luften. Det var ovallt och hade ett gulvitt bländande sken. Vi sprang då mot det för att undersöka vad det kunde vara. Det började då sänka sig lodrätt nedåt och försvann bakom några arbetsbaracker. När vi hunnit fram dit var det fortfarande borta. Totalt såg vi det i ca fem minuter.

Anna Hasselbom berättar:

- Strax efter det jag tittat på Rapport gick jag in till vårt sovrumsfönster för att titta om vår dotters bil syntes till. Hon skulle komma från Malmö, och jag skulle gå ned och möta henne.

- För att kunna se bättre utefter gatan öppnar jag fönstret och lutar mig ut. Samtidigt råkade jag titta upp mot himlen över lasarettet, och där fick jag se två mycket skarpa ljus.

- Jag står förvånad och undrar vad det skall föreställa eftersom jag inte hör något flygplansljud. Det ena ljusskenet försvinner över lasarettet mot väster medan det andra står kvar ytterligare en stund, och med allt intensivare ljus. Jag ropar då på min man och också han hinner se detta föremål. Det hela var för oss en gåta.

Anm.: Ingen av observatörerna kan ange exakt storlek. Gunnar Hasselbom berättar för Shelin, att föremålet, som han såg, var lika stort som lasaret-

Retroaktivt

SAMMANSTÄLLNING AV THORVALD BERTHELSEN

Hänt se'n sist

Radioamatören Jan-Erik Larsson iakttog hur fem objekt passerade två gånger över Skultuna den 11 november 1977.

Fem objekt iaktogs två gånger

Västmanland, Skultuna 11 november 1977 klockan 17.45

Licensierade radioamatören Jan-Erik Larsson befann sig uppe på taket till biografen i Skultuna då han två gånger i följd observerade täta grupperingar av lysande objekt. Han berättar för vår fältforskare Jan Eriksen från Västerås:

- Jag var uppe på taket för att justera och staga maströret till min kortvågsantenn. Det blåste hårt denna dag, och när jag var klar satte jag mig på takstegen för att observera hur antennen rörde sig i blåsten.

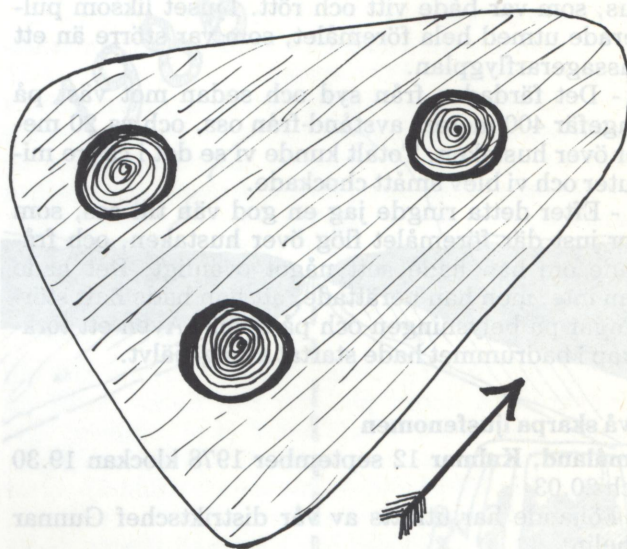
- Då får jag se 4 eller 5 gulrödlysande runda ljus strax öster om brandstationens skorsten (Ö). Föremålen rörde sig snabbt, och med inbördes växlande positioner, i en tät klunga, för att efter ca 15 sekunder försvinna bakom träden i väst.

- Jag gick ned från taket och ställde mig 90 grader i förhållande till antennmasten för att kontrollera hur den svajade från detta håll. Då fick jag se föremålen igen, men nu i en nordligare rak bana från öst till väst. Nu såg jag dem betydligt tydligare.

- Det var fem runda föremål, som rörde sig i en snabb oorganiserad rörelse i förhållande till varandra. Ljuset var begränsat till de runda föremålen, som vardera hade en något luddig kant. Även dessa flög i en likadan klunga som tidigare. Efter 15 sekunder försvann de ur mitt synfält bakom huset.

- Om jag skulle uppskatta ljusintensiteten och storleken på objekten så blir det närmast som om man betraktar en rund gatulampas sken på 300 meters avstånd.

Irène Lindström gjorde denna skiss av det föremål hon observerade i Åkers Styckebruk den 17 februari 1978.

Rapportcentralens anm.: Det skulle kunnat röra sig om en splittrad meteorit, men att två sådana gått in i atmosfären med några minuters mellanrum, och i båda fallen splittrats i fem delar, är lite långsökt. Herr Larsson poängterar också, att han inte kunde iaktta någon svans efter objekten. Denna svans eller gnistregn (vid dagsljus kan ibland även rök iaktas) uppstår då stenarna brinner upp genom friktion i atmosfären.

Närkontakt

Södermanland, Åkers Styckebruk 17 februari 1978 klockan 19.30

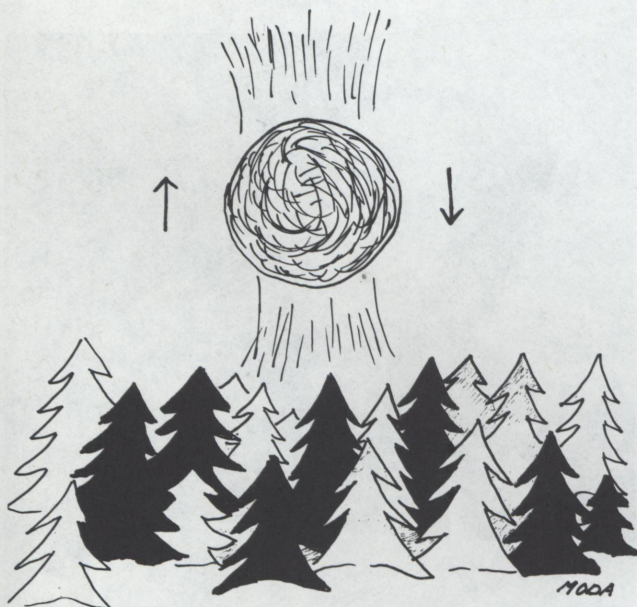
Fru Irène Lindström berättar för rapportcentralen om en märklig närkontakt, dock med kort varaktighet:

- Jag var ute och det var stjärnklart och vindstilla, månen var uppe. Plötsligt uppträdde på himlen en mycket skarp "lampa" med vitt ljus, och på ca en kilometers avstånd från mig. Det syntes i 30 till 45 sekunder, och sedan bara försvann det!

- Efter en stund hade jag hunnit ca en kilometer från den förra platsen, mot Centralskolan. Plötsligt kom nu ett stort föremål, ca 100 till 150 meter ovanför mig, från NO. Det lyste med ett fast sken i olika färger. Föremålet var 25 till 30 meter i diameter och det hade inga vingar eller utskjutande delar. Jag såg det rakt underifrån och hörde samtidigt ett ljud, som lät som när det blåser i tallskog. Detta ljud hördes i kombination med ett svagt visslande läte.

- Formen var liksom trekantig, men med mycket rundade hörn. På undersidan, som jag endast såg, satt tre st. mörka runda saker.

Lantbrukare Folke Isacson iakttog detta klot, som gick upp över skogen – och sedan försvann ned igen, den 25 mars 1978.

- Hela iakttagelsen varade mellan 10 till 15 sekunder, varefter föremålet hade passerat över mig och försvann bakom Centralskolans tak i sydväst.

Stort klot gick upp - och sedan ner

Dalarna, Fors (N.Avesta) 25 mars 1978 klockan 20.29

Lantbrukare Folke Isacson iakttog, tillsammans med sina döttrar Margareta (15 år), Karin (10 år) och deras kamrat Lars Nilsson (12 år) ett stort rörligt objekt över skogskanten i öster. Det var jämn-mulet och snöfall och ca 2 plusgrader. Herr Isacson berättar:

- Vi hade varit ute och åkt en vända och när vi kom hem och klev ur bilen fick Lars se ett skarpt rött ljussken över en skogsdunge som ligger 1 km från gården. Vi tittade en stund på skenet och plötsligt kom ett runt föremål, större än månen, upp över trädtopparna. Det hade ett skarpt fast rött sken och var helt ljudlöst.

- Det stod stilla en liten stund och började sedan gunga rätt upp och ned. Därefter sänkte det sig sakta ner igen och försvann bakom skogen. Ljusskenet var dock kvar bakom skogen ytterligare en liten stund, och sedan blev det mörkt igen.

- Föremålet hade liksom en svag svans under sig när det gick upp, och över sig när det gick ner. Totalt såg vi det i två minuter.

Objekt med flera strålkastare

Södermanland, Björnlunda 6 april 1978 klockan 21.30

21-åriga befälseleven Hans Breismar iakttog, till-

Hans Breismar observerade ett strålkastarförsett objekt, med kurs mot Nyköping, den 6 april 1978.

sammans med sin far och herr Yngve Andersson, ett ljudlöst objekt på sydlig kurs, mot Nyköping, och han berättar:

- Föremålet gick rakt upp i luften i NNO riktning, sett från vår observationsplats. Vi stod utomhus, det var molnfritt och stjärnklart. Det rörde sig sedan i östlig riktning och försvann sedan med sydlig kurs mot Nyköpingshållet.

- Det färdades helt ljudlöst och sände ut ett vitt ljus från ett antal strålkastare. Under färden tonades ljuset ned hela tiden. Föremålet var två fingrar brett och höjden ca 10 streck. Observationstiden var 30 sekunder.

- Sedan det avlägsnat sig kom ett flygplan in i observationsområdet. Detta hördes tydligt och förde normalt positionsljus.

Rapportcentralens anm.: Fadern, Sven Breismar, är tidigare flygvapenanställd och van att observera flygplan. Han menar bestämt, att det iakttagna objektet inte var ett flygplan. Sven Breismar hann även ta ett foto av objektet, men vid framkallning visade det sig ha mycket låg kvalitet och vara utan värde.

Kupolform

Östergötland, Norrköping 18 april 1978 klockan 03.10

32-åriga Robin Vallé, boende i stadsdelen Klockartorpet, har lämnat följande redogörelse till rapportcentralen:

- Jag hade svårt att sova och funderade över att gå upp och röka och tittade på klockan. På väggen i mitt sovrum såg jag då hur ljuset skiftade, som när

Tefatspatent

Den som sporrats av intresset för flygande tefat kan nu vända sig till engelska patentverket där patent nr BP 1 310 990 beskriver hur ett flygande tefat skall byggas.

Detta patent, som beskriver ett atomdrivet tefatsformat rymdskepp, publicerades 1970. Sedan dess har endast engelska statsjärnvägen betalat patentavgift, men ingen har senare betalat, varför vem som helst kan utnyttja patentet. Det betyder att vem som helst kan bygga tefatet efter ritningarna och specifikationerna. Idén bygger på kraftiga elektromagneter som avböjer laddade partiklar producerade av en termo-nukleär fusionsreaktor för att åstadkomma lyftkraft och framdrivning. Elektroder i det pulserande kraftfältet bombarderas av laddade partiklar som sedan alstrar elektrisk ström för skeppet.

När patentet publicerades så fastslogs det att idén var långt ifrån så tokig som det såg ut och att uppfinnaren hade erfarenhet av atomfysik.

Källa: New Scientist 27 april 1978

en bil åker förbi - men det hördes inget ljud av någon bil. Jag blev nyfiken och steg upp.

- Jag såg föremålet genast, kanske beroende på att det lyste och såg ovanligt ut. Det befann sig i luften och tycktes vara svävande utan någon märkbar hastighet eller riktning. Det lyste rött och hade en tydlig kupolform upptill. Underkanten doldes i någon sorts dimma, som gjorde resten av föremålet suddigt till utseendet.

- Det började nu röra sig i riktning från mig (mot väst) och jag väckte då min fru och bad henne titta på föremålet. Hon var ganska sömnig, men såg det tydligt. "Det är solen som går ner", sade hon. Men det är ju snart soluppgång, menade jag!

- Föremålet fortsatte i västlig riktning och tycktes gå ned mot marken där det försvann. Strax därpå såg jag ett vitt ljus, som betedde sig konstigt, genom att det rörde sig fram och tillbaka på marken under ca 30 minuter. Kanske var det någon annan, som hade sett föremålet, och nu letade på platsen?

- Det var stjärnklart och ingen måne syntes, och totalt såg jag det i ca två minuter.

Rapportcentralens anm.: Månen gick ned klockan 02.56. Om observatörens klocka hade gått fel skulle det kunna vara en förklaring.

Program 1979 års Riksstämman

Överingenjör Henry Svensson har i många år arbetat med UFO-utredningar och har hållit uppskattade föredrag på en mängd platser.

Hela 1979 års riksstämman kommer, till skillnad från tidigare, att handla om enbart ufologi. Vi har engagerat två professionella föredragshållare, som båda kan sitt ämne ypperligt.

Först talar överingenjör Henry Svensson, verksam vid Milostaben i Skövde, om de beviskraftigaste fall han träffat på i sin verksamhet som ufolog under många år. Han är känd för att inte sitta hemma vid skrivbordet och bearbeta rapporter. Istället reser han hundratals mil varje år för att göra utredningar och höra observatörer och vittnen, för att på plats kunna rekonstruera händelseförloppen.

Andre talare är redaktör Jan Fjellander från Stockholm. Fjellander har deltagit i symposier inom parapsykologisk forskning i flera länder och är f.n. den ende i Sverige, som med tillräckliga kunskaper och på ett populärvetenskapligt sätt, kan redogöra för den framtida UFO-forskning, som nu kan skönjas bland ufologer i hela världen.

Vidare kommer den nya stillfilmen om "forntida gåtor" att visas. En upplevelse för bl.a. alla Dänikenvänner!

Som vanligt avslutar vi med den alltid så populära fråge- och debattpanelen, där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna. Varannan fråga är skriftlig och kan lämnas i frågebehållaren på podiet.

Utöver föredragshållarna är panelen förstärkt med ytterligare inbjudna experter.

Som väl de flesta känner till blev riksstämman i Malmö fullsatt och en del fick vända hem - för att inte tala om förra årets riksstämman i Stockholm,

Lördagen den 7 april i Folkets hus i Köping

Red. Jan Fjellander, också professionell föredragshållare, är bl. a. verksam inom Föreningen för psykobiotysik i Stockholm.

som var slutsåld redan en vecka innan den ägde rum.

Denna gång är deltagarantalet maximerat (brandchefens order) till 400 åhörare i Folkets Hus i Köping. Det gäller därför att utnyttja möjligheterna till förköp i god tid.

Interna delen

Plats: Folkets Hus, Opalen i Köping. Kommer ni på E 18 tag då av mittemot OK Motorhotell och fortsätt in i centrala staden. Parkering finns bakom Folkets Hus, och är denna fullbelagd finns avgiftsfria parkeringsplatser i centrumkärnan.

10.00 - 12.00

Riksstämmans interna förhandlingar. Endast valda ombud och medlemmar äger tillträde.

Externa delen öppen för allmänheten Entré kr 25:-

14.00 - 14.15

Öppningsanförande av UFO-Sveriges ordförande Thorvald Berthelsen.

14.15 - 14.30

UFO-Sveriges grundare och tidskriften UFO-Informationens ansvarige utgivare Carl-Axel Jonzon talar.

14.45 - 15.30

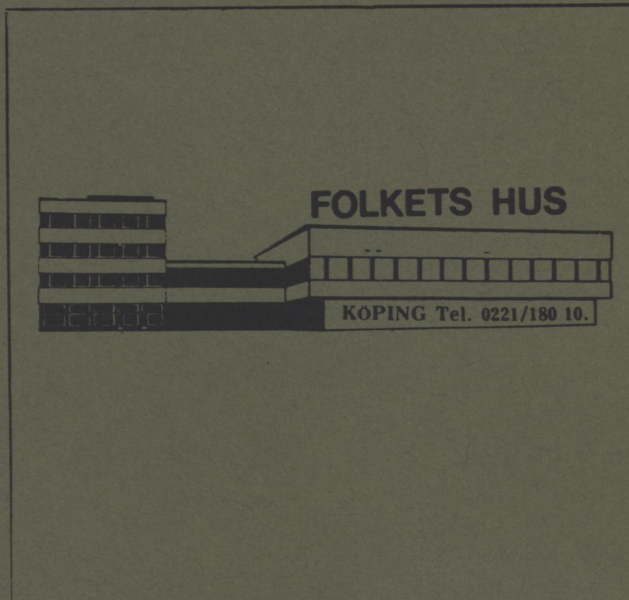
Föredrag av överingenjör Henry Svensson.

15.30 - 16.15

Stillfilmen "Forntida gåtor" visas.

16.15 - 17.00

Paus, med möjlighet att besöka restaurang/café i samma våningsplan.

17.00 - 17.30

Föredrag av redaktör Jan Fjellander.

17.30 - 19.30

En två timmars fråge- och debattpanel där åhörarna bereds tillfälle att ge sig in i diskussionerna. Varannan fråga skriftlig.

19.30

Riksstämman avslutas.

Förköp biljetter

Deltagare, som reser långt och inte vill ta risken att inte komma in i en fullsatt lokal, kan beställa biljetter i förväg, t.o.m. den 31 mars, på följande sätt:

Beloppet för önskat antal biljetter (25 kronor styck) inbetalas till postgirokontonummer 74 51 90-9 Köpings UFO-förening fram till senast den 31 mars.

Spara noga det inbetalningskvitto som ni får på posten vid inbetalningen. Det är er biljett och ert bevis på att ni har gjort förköp. Ert inbetalningskvitto kommer ni i kassan att få utbytt mot en speciell entrébiljett. Vi sänder således inte ut några biljetter i brev denna gång!

Anm.: Så snart platserna är slutsålda returneras inbetalade pengar. Texta därför namn och adress tydligt. Får ni tillbaka pengarna är det således slutsålt och ingen idé att komma.

Arrangörer: Köpings UFO-förening

Ankom 10/3-79

Svensk flygvapenofficer såg hel formation av UFOs!

Överstelöjtnant Åke Somnell.

Av förklarliga skäl är det sparsamt med officiella UFO-rapporter från höga militära befattningshavare. Det är ytterst få som vågar uttala sig - och framförallt framträda med namn.

Överstelöjtnanten i Flygvapnet Åke Somnell, f.n. stabschef vid F21 i Luleå, har lämnat följande redogörelse till UFO-Sveriges rapportcentral:

Den 6 maj 1975 klockan 23.33 befann jag mig några hundra meter norr om pansarregementet i Strängnäs. Jag upptäckte då några ljuspunkter i V-formation i SSV, ca 40 grader över horisonten med rörelse mot norr.

- Objektet flög i tätt sammanhållen formering "perfekt formationsflygning". Strax efter högsta passage gjordes ett snabbt flankbyte, med max. 2 sekunder för att fullborda manövern, varefter formationen fortsatte norrut i samma formering som tidigare.

- Himlen var ljus i norr och ca 30 grader över horisonten avtog ljusstyrkan snabbt och dog ut fullständigt. Varje ljusfläck hade en diameter, som jag bedömer vara halva måndiametern, och ungefär samma ljusstyrka som månen. Objektens färg var gulaktiga, men med en röd färgton i centrum och något diffusa i kanterna.

- Formationen hade storlek, som kan jämföras med ett A-flygplans konturer på ca 250 till 300 meters avstånd. Jag bedömde vinkelhastigheten och formationens storlek vara samma som ett flygplan har, som passerar på nämnda avstånd och med en hastighet av 500 km/h. Totala observationstiden var ca 15 sekunder.

- Jag reagerade med förvåning och fattade snabbt, att det var något "ovanligt", och koncentrerade mig på att göra exakta iakttagelser beträffande vinklar, beteende etc.

